

สำนักงานคณะกรรมการ
 ๑๑๖๐
 เลขรับ
 วันที่
 เวลา 16.๖๖ น.

ที่ นร ๐๕๐๓/ ๓๓/๒๕๖๕

สำนักนายกรัฐมนตรี
 ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

ตุลาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.
 ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึก
 วิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานนิติ
 รับที่ ทธ (น)
 วันที่ ๕ / ๑๐ / ๕๙
 เวลา ๑๕.๕๕ น.
 สำนักการประชุม

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
 รับที่ ๕๒๓/๕๙ วันที่ ๕ / ๑๐ / ๕๙
 เวลา ๑๖.๓๕ ส่ง น.ค.ค.
 สำนักการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๗ (มาพันธ)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติศุลกากร
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางเรื่องล้าสมัยหรือไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งยังมีการตรากฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวหลายฉบับ ทำให้เกิดความไม่สะดวกในการใช้บังคับกฎหมาย ประกอบกับการค้าและการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศได้พัฒนาและขยายตัวมากขึ้น ทำให้มีความจำเป็นต้องปรับปรุงการดำเนินพิธีการศุลกากรและการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล อันจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยศุลกากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

- (๑๓) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๙๙
 (๑๔) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
 (๑๕) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๙

พ.ศ. ๒๕๒๘

- (๑๖) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๔
 (๑๗) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๐
 (๑๘) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๒
 (๑๙) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓
 (๒๐) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๓
 (๒๑) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๘
 (๒๒) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๘
 (๒๓) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๗
 (๒๔) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“อาคาร” หมายความว่า อาคารศุลกากรที่จัดเก็บกับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นอาคารศุลกากร

“ผู้นำของเข้า” หมายความว่า ความรวมถึง เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้มีส่วนได้เสียในของใด ๆ นับแต่เวลาที่นำของนั้นเข้ามาในราชอาณาจักรจนถึงเวลาที่พนักงานศุลกากรได้ส่งมอบให้ไปโดยถูกต้องพ้นจากอารักขาของพนักงานศุลกากร

“ผู้ส่งของออก” หมายความว่า ความรวมถึง เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้มีส่วนได้เสียในของใด ๆ นับแต่เวลาที่นำของนั้นเข้ามาในอารักขาของพนักงานศุลกากรจนถึงเวลาที่ได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

“ของต้องห้าม” หมายความว่า ของที่มีกฎหมายกำหนดห้ามมิให้นำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำผ่านราชอาณาจักร

“ของต้องจำกัด” หมายความว่า ของที่มีกฎหมายกำหนดว่า หากจะมีการนำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำผ่านราชอาณาจักร จะต้องได้รับอนุญาตหรือปฏิบัติให้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

“ด้านศุลกากร” หมายความว่า ท่า ที่ หรือสนามบินที่ใช้สำหรับการนำของเข้า การส่งของออก การผ่านแดน การถ่ายลำ และการศุลกากรอื่น เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติพิธีการศุลกากร

“ด้านพรมแดน” หมายความว่า ด้านที่ตั้งขึ้น ณ บริเวณเขตแดนทางบก บนทางอนูมติ เพื่อประโยชน์ในการตรวจของที่ขนส่งโดยทางนั้น

“เรือ” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำที่ใช้ในการขนส่งของหรือคน และให้ความหมายรวมถึงเรือประมงด้วย

“นายเรือ” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาหรือควบคุมเรือ

“เขตแดนทางบก” หมายความว่า เขตแดนทางบกระหว่างราชอาณาจักรกับดินแดนต่างประเทศ และให้หมายความรวมถึงทางน้ำใด ๆ ที่เป็นเขตแดนแห่งราชอาณาจักรหรือตอนหนึ่งแห่งเขตแดนนั้น

“ทางอนุมัติ” หมายความว่า ทางที่ใช้ขนส่งของเข้ามาในหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรจากเขตแดนทางบกมายังด่านศุลกากร หรือจากด่านศุลกากรไปยังเขตแดนทางบก

“การผ่านแดน” หมายความว่า การขนส่งของผ่านราชอาณาจักรจากด่านศุลกากรแห่งหนึ่งที่ขนส่งของเข้ามาไปยังด่านศุลกากรอีกแห่งหนึ่งที่ขนส่งของออกไป ภายใต้การควบคุมของศุลกากร โดยมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการขนส่งอยู่นอกราชอาณาจักร ไม่ว่าจะการขนส่งนั้นจะมีการขนถ่ายของเพื่อเปลี่ยนยานพาหนะ การเก็บรักษาของ การเปลี่ยนภาชนะบรรจุของเพื่อประโยชน์ในการขนส่ง หรือการเปลี่ยนรูปแบบของการขนส่งของด้วยหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ จะต้องไม่มีการใช้ประโยชน์ใด ๆ ซึ่งของนั้นในราชอาณาจักร

“การถ่ายลำ” หมายความว่า การถ่ายของจากยานพาหนะหนึ่งที่ขนส่งของเข้ามาในราชอาณาจักรไปยังอีกยานพาหนะหนึ่งที่ขนส่งของออกนอกราชอาณาจักร ภายใต้การควบคุมของศุลกากรในด่านศุลกากรแห่งเดียวกัน โดยมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการขนส่งอยู่นอกราชอาณาจักร

“พนักงานศุลกากร” หมายความว่า

(๑) บุคคลซึ่งรับราชการในกรมศุลกากรและได้รับการแต่งตั้งจากอธิบดีให้ปฏิบัติหน้าที่ของตนตามปกติหรือให้ปฏิบัติหน้าที่เฉพาะการ

(๒) เจ้าหน้าที่ทหารเรือ นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นพิเศษจากอธิบดีให้กระทำการแทนกรมศุลกากร

(๓) เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐอื่นซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้กระทำการเป็นพนักงานศุลกากร

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานศุลกากร กับออกกฎกระทรวงในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดท่า ที่ หรือสนามบินใด ๆ ในราชอาณาจักรให้เป็นด่านศุลกากร โดยจะกำหนดเงื่อนไขในการดำเนินการทางศุลกากรตามที่เห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้ รวมทั้งระบุเขตศุลกากรของด่านศุลกากรนั้น

(๒) กำหนดที่ใด ๆ ให้เป็นด่านพรมแดน โดยจะกำหนดเงื่อนไขในการดำเนินการทางศุลกากรตามที่เห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้

(๓) กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือยกเว้นค่าธรรมเนียม

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการยื่นใบขนสินค้าและการชำระอากร สำหรับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่มีลักษณะพิเศษ หรือมีเหตุจำเป็น

(๕) กำหนดชนิดหรือประเภทของสินค้าอันตราย การเก็บและการขนถ่ายสินค้าอันตรายที่อยู่ในเขตศุลกากรและที่นำออกไปจากเขตศุลกากร รวมทั้งวิธีการจัดเก็บอากรสำหรับสินค้าอันตรายดังกล่าว

(๖) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
บททั่วไป

มาตรา ๖. ในกรณีที่มีพฤติการณ์พิเศษเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้ผู้นำเข้าหรือผู้ส่งของออกได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน โดยจะกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

ในกรณีที่มีพฤติการณ์พิเศษตามวรรคหนึ่งเกิดขึ้นแก่อากาศยาน และมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการคมนาคมระหว่างประเทศ รัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเฉพาะกรณีให้ผู้นำเข้า ผู้ส่งของออก หรือผู้ควบคุมอากาศยานใดได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๓ การนำเข้าและการส่งของออก โดยจะกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๗. อธิบดีอาจเรียกให้ผู้นำเข้า ผู้ส่งของออก หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการศุลกากรให้ประกันอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อรับรองว่าจะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เกี่ยวกับการศุลกากร

การให้ประกันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๘. บรรดาบัญชี เอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเสียอากรหรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าทำเป็นภาษาต่างประเทศ อธิบดีอาจสั่งให้ผู้ยื่นบัญชี เอกสารหรือหลักฐานดังกล่าว จัดการแปลเป็นภาษาไทยให้เสร็จและส่งภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

มาตรา ๙. ในกรณีที่ผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง ร้องขอให้ดำเนินพิธีการศุลกากรหรือให้บริการใด ๆ ในทางศุลกากร ตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายว่าด้วยพิธีการศุลกากร เมื่อได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีแล้ว ให้ดำเนินการตามที่ร้องขอได้

มาตรา ๑๐ การขอสำเนาใบรับรอง ใบชนสินค้า บัญชี หรือเอกสารอื่นใด ที่เกี่ยวกับการศุลกากรซึ่งมีได้เป็นความลับนั้น เมื่ออธิบดีเห็นสมควรก็ออกให้ได้ โดยให้ผู้ขอ เสียค่าใช้จ่ายตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑ การดำเนินการทางศุลกากร ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่ามิผลโดยชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกับการดำเนินการทางศุลกากรโดยเอกสาร ทั้งนี้ การนำ ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการศุลกากรให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๑๒ การดำเนินการใดโดยทางเอกสารซึ่งพระราชบัญญัตินี้บัญญัติ เป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าเป็นความผิด และมีโทษเช่นเดียวกับการกระทำที่ได้ดำเนินการโดยทางเอกสาร

หมวด ๒

การจัดเก็บอากร

ส่วนที่ ๑

การเสียอากร

มาตรา ๑๓ การนำของเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้เรียกเก็บ อากรจากผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกตามพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตรา ศุลกากร

ความรับผิดในอันจะต้องเสียอากรสำหรับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไป นอกราชอาณาจักรเกิดขึ้นในเวลาที่น่าของเข้าสำเร็จหรือส่งของออกสำเร็จตามมาตรา ๕๐

ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีหน้าที่เสียอากรเมื่อได้ยื่นใบชนสินค้าต่อพนักงาน ศุลกากรและพนักงานศุลกากรได้รับและออกเลขที่ใบชนสินค้าแล้ว

มาตรา ๑๔ การคำนวณอากรสำหรับของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้คำนวณ ตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดอัตราศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่น่าของเข้าสำเร็จ เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้คำนวณอากรตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่น่าเข้าสำเร็จ แต่อัตราศุลกากรให้ถือตามอัตรา ศุลกากรที่ใช้อยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน ทั้งนี้ ไม่ว่าจะปล่อย ของออกไปในสภาพเดิมที่น่าเข้ามาหรือในสภาพอื่น

(๒) กรณีของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนสูญหายหรือถูกทำลาย ให้คำนวณอากรตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดอัตราศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่นำของเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น

(๓) กรณีของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นของเพื่อการผ่านแดนหรือเพื่อการถ่ายลำและต่อมาได้มีการขอเปลี่ยนการผ่านพิธีการศุลกากรเป็นของนำเข้า หรือเป็นของผ่านแดนหรือของถ่ายลำที่ผิดเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด ให้คำนวณอากรตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดอัตราศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนการผ่านพิธีการศุลกากรเป็นของนำเข้าหรือในเวลาผิดเงื่อนไขดังกล่าว

มาตรา ๑๕ การคำนวณอากรสำหรับของที่จะส่งออกป็นอกราชอาณาจักร ให้คำนวณตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดอัตราศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่พนักงานศุลกากรได้รับและออกเลขที่ใบขนสินค้าแล้ว

มาตรา ๑๖ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณอากรตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ “ราคาศุลกากร” หมายถึงราคาดังต่อไปนี้

(๑) กรณีนำเข้าของเข้า หมายถึงราคาแห่งของเพื่อความมุ่งหมายในการจัดเก็บอากรตามราคาอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (ก) ราคาซื้อขายของที่นำเข้า
- (ข) ราคาซื้อขายของที่เหมือนกัน
- (ค) ราคาซื้อขายของที่คล้ายกัน
- (ง) ราคาหักทอน
- (จ) ราคาคำนวณ
- (ฉ) ราคาย้อนกลับ

(๒) กรณีส่งของออก หมายถึงราคาขายส่งเงินสด ซึ่งจะพึงขายของประเภทและชนิดเดียวกันได้โดยไม่ขาดทุน ณ เวลา และที่ที่ส่งของออกโดยไม่มีหักทอนหรือลดหย่อนราคาอย่างใด

(๓) กรณีนำของออกจากเขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือเขตอื่นใดในทำนองเดียวกัน เพื่อใช้หรือจำหน่ายภายในราชอาณาจักร ให้ใช้ราคาศุลกากรตาม (๑) โดยอนุโลม

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้ราคาและการกำหนดราคาศุลกากรตาม (๑) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ การกำหนดราคาศุลกากรในกรณีนำเข้าของเข้าจะต้องรวมค่าประกันภัย ค่าขนส่งของ ค่าขนของลง ค่าขนของขึ้น และค่าจัดการต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการขนส่งของที่นำเข้ามายังด่านศุลกากร

ในกรณีที่ไม่มีมูลค่าของรายการค่าประกันภัยหรือค่าขนส่งของ หรือไม่มีค่าขนส่งของลง
ค่าขนส่งของขึ้น หรือค่าจัดการต่าง ๆ ตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง การกำหนดมูลค่าของรายการดังกล่าว
ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๘ ผู้ใดประสงค์จะขอทราบราคาศุลกากร ถิ่นกำเนิดแห่งของ หรือพิกัด
อัตราศุลกากร ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องขอต่ออธิบดีเพื่อให้พิจารณาเป็นการล่วงหน้าในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดราคาศุลกากรแห่งของที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักร

(๒) กำหนดถิ่นกำเนิดแห่งของที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วย
ถิ่นกำเนิดตามที่ระบุไว้ในสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ

(๓) ติความพิกัดอัตราศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรเพื่อจำแนก
ประเภทแห่งของในพิกัดอัตราศุลกากร

การยื่น การพิจารณา และการแจ้งผลการพิจารณาคำร้องขอ ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ผลการพิจารณาคำร้องขอตามวรรคหนึ่ง ผูกพันเฉพาะกรมศุลกากรและผู้ร้องขอ
ตามระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

ส่วนที่ ๒

การประเมินอากร

มาตรา ๑๙ เมื่อพบว่าผู้มีหน้าที่เสียอากรไม่เสียอากรหรือเสียอากรไม่ครบถ้วน
ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจประเมินอากรตามพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตรา
ศุลกากร

การประเมินอากรตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการได้ภายในกำหนดสิบปีนับแต่วันที่ได้
ยื่นใบขนสินค้า

มาตรา ๒๐ เมื่อประเมินอากรแล้ว ให้พนักงานศุลกากรส่งแบบแจ้งการประเมิน
อากรให้แก่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ประเมินอากรเสร็จ
ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกต้องเสียอากรให้ครบถ้วนภายในกำหนดสามสิบวัน
นับแต่วันที่ได้รับแบบแจ้งการประเมินอากรนั้น

มาตรา ๒๑ สิทธิของกรมศุลกากรที่จะเรียกเก็บอากรที่ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วน
มีอายุความสิบปีนับแต่วันที่ได้นำของนั้นเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่การเรียกเก็บ
อากรที่ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วนนั้นเกิดจากการคำนวณอากรผิด ให้มีอายุความสองปีนับแต่วันที่ได้นำ
ของนั้นเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

ในกรณีที่สิทธิในการเรียกเก็บอากรที่เสียไว้ไม่ครบถ้วนตามวรรคหนึ่ง มีจำนวนไม่เกินสองร้อยบาทต่อใบขนสินค้าหนึ่งฉบับ อธิบดีจะสั่งให้งดการเรียกเก็บอากรที่เสียไม่ครบถ้วนนั้นก็ ได้ หากของนั้นได้พ้นไปจากอารักขาศุลกากรแล้ว

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกไม่เสียอากรหรือเสียอากรไม่ครบถ้วน ให้เรียกเก็บเงินเพิ่มอีกในอัตราร้อยละหนึ่งต่อเดือนของอากรที่ต้องเสียหรือเสียเพิ่ม โดยไม่คิดทบต้น นับแต่วันที่น่าของออกไปจากอารักขาของศุลกากรหรือส่งของออกไป นอกราชอาณาจักรจนถึงวันที่นำเงินมาชำระ เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน โดยเงินเพิ่มที่เรียกเก็บนี้ต้องไม่เกินอากรที่ต้องเสียหรือเสียเพิ่ม

ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกไม่ชำระอากรภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแบบแจ้งการประเมินอากรตามมาตรา ๒๐ ให้เสียเบี้ยปรับร้อยละสี่ของอากรที่ต้องเสียหรือเสียเพิ่ม

เงินเพิ่มและเบี้ยปรับให้ถือเป็นเงินอากร

เงินเพิ่มอาจงดหรือลดลงได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง สำหรับเบี้ยปรับอาจงดหรือลดลงได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกไม่เสียอากรหรือเสียอากรไม่ครบถ้วนภายในเวลาที่กำหนด ให้อธิบดีมีอำนาจกักของที่ผู้นั้นนำเข้าหรือส่งออกและกำลังผ่านพิธีการศุลกากร หรืออยู่ในความกำกับตรวจตราของศุลกากรได้จนกว่าผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกจะเสียอากรที่ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วนให้ครบถ้วน และถ้าไม่เสียภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ยกของนั้น ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้นำของนั้นออกขายทอดตลาดได้

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่ง ให้หักใช้ค่าอากรที่ค้างชำระ ค่าอากรสำหรับของที่ขายทอดตลาด ค่าเก็บรักษา ค่าขนย้าย หรือค่าภาระติดพันอย่างอื่นที่ค้างชำระ แก่กรมศุลกากร รวมทั้งค่าภาษีอากรตามกฎหมายอื่นก่อน เหลือเท่าใดให้ใช้ค่าภาระติดพันต่าง ๆ ที่ต้องชำระแก่ผู้เก็บรักษาและผู้ขนส่งที่นำของที่ขายทอดตลาดนั้นเข้ามา ตามลำดับ เมื่อได้หักใช้เช่นนี้แล้วยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใดให้คืนแก่เจ้าของ แต่เมื่อพ้นกำหนดหกเดือนนับแต่วันขายทอดตลาดแล้ว เจ้าของไม่มาเรียกคืนให้เงินที่เหลืออยู่นั้นตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๒๔ ในการบังคับอากรที่ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วน หากกรมศุลกากรได้ดำเนินการตามมาตรา ๒๓ แล้ว ยังไม่ได้รับค่าอากรหรือได้รับไม่ครบถ้วน ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชอบอากรได้ทั่วราชอาณาจักร โดยมีต้องขอให้ศาลออกคำสั่ง

วิธีการยึดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม ส่วนวิธีการอายัดให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าว ให้หักค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายในการยึดและขายทอดตลาด และค่าอากรที่ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วน ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่เจ้าของ

ส่วนที่ ๓
การคืนอากร

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการเสียอากรไว้เกินจำนวนที่ต้องเสีย ให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้อธิบดีมีอำนาจคืนอากรส่วนที่เสียไว้เกินเฉพาะในเหตุที่ได้คำนวณอากรผิด โดยไม่ต้องมีคำร้องขอคืนอากร แต่มีให้ส่งคืนเมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่ได้นำของเข้ามาใน หรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักร หรือ

(๒) ให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนอากรภายในกำหนด สามปีนับแต่วันที่นำของเข้ามาในหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ได้เสียอากรเพื่อส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรแล้ว แต่มิได้ส่งของนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ผู้ส่งของออกมีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนอากรภายในกำหนด เก้าสิบวันนับแต่วันที่พนักงานศุลกากรได้รับใบขนสินค้าแล้ว

การยื่นคำร้องขอคืนอากรและการคืนอากรตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ต้องคืนอากรหรือเงินประกันค่าอากรเพราะเหตุที่ได้เรียกไว้ เกินจำนวนอันพึงต้องเสียหรือเสียเพิ่ม ให้คืนเงินพร้อมด้วยดอกเบี้ยอัตร้อยละศูนย์จุดหกสองห้า ต่อเดือนของจำนวนเงินที่ต้องคืนโดยไม่คิดทบต้นนับแต่วันที่ได้เสียอากรหรือวางเงินประกันอากร ครั้งสุดท้ายจนถึงวันที่มีการอนุมัติให้จ่ายคืน

ในกรณีที่ได้เปลี่ยนการวางประกันอย่างอื่นเป็นการวางเงินประกันภายหลังจาก ที่ได้นำของออกไปจากอารักขาของศุลกากรหรือส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรแล้ว ให้คำนวณ ดอกเบี้ยสำหรับจำนวนเงินประกันที่ต้องคืนนับแต่วันที่วางเงินประกันครั้งสุดท้ายแทนการวางประกัน จนถึงวันที่อนุมัติให้จ่ายคืน

ดอกเบี้ยที่จ่ายตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง มีให้เกินจำนวนเงินอากรหรือเงินประกัน ค่าอากรที่ต้องคืน

ในการคำนวณดอกเบี้ยตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง เศษของเดือนให้นับ เป็นหนึ่งเดือน และดอกเบี้ยที่ต้องจ่ายนี้ให้ถือเป็นอากรที่ต้องจ่ายคืน

มาตรา ๒๘ ผู้นำของเข้ามาในราชอาณาจักรและเสียอากรแล้ว หากส่งของนั้น กลับออกไปนอกราชอาณาจักร หรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือหรืออากาศยานที่เดินทาง ออกไปนอกราชอาณาจักร ให้มีสิทธิขอคืนอากรขาเข้าสำหรับของนั้นแก่ในสิบส่วนหรือส่วนที่เกิน

หนึ่งพันบาทของจำนวนที่ได้เรียกเก็บไว้ โดยคำนวณตามใบขนสินค้าขาออกแต่ละฉบับ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องพิสูจน์ได้ว่าเป็นของรายเดียวกันกับที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร
- (๒) ต้องไม่นำของนั้นไปใช้ประโยชน์ในระหว่างที่อยู่ในราชอาณาจักร เว้นแต่การใช้ประโยชน์เพื่อส่งของนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักร และมีได้เปลี่ยนแปลงสภาพหรือลักษณะแห่งของมัน
- (๓) ได้ส่งของนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่นำของนั้นเข้ามาในราชอาณาจักร และ
- (๔) ต้องขอคืนอากรภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ส่งของนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักร

การขอคืนอากร การพิสูจน์ของ การส่งของกลับออกไป และการคืนอากร ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๙ ผู้นำของเข้ามาในราชอาณาจักรและเสียอากรแล้ว เพื่อใช้สำหรับผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใด หากส่งของที่ได้จากการดำเนินการดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักร หรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือหรืออากาศยานที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ให้มีสิทธิขอคืนอากรขาเข้าสำหรับของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรนั้น ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องพิสูจน์ได้ว่าได้ผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดด้วยของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร
- (๒) ต้องพิสูจน์ได้ว่าของที่นำไปใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดนั้นมีปริมาณไม่เกินที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) ได้ส่งของที่ได้จากการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดนั้นออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่นำของที่ใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดเข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัยทำให้ไม่อาจส่งของดังกล่าวออกไปภายในกำหนดหนึ่งปี ให้อธิบดีขยายระยะเวลาได้ แต่ต้องไม่เกินหกเดือน และ

(๔) ต้องขอคืนอากรภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่อธิบดีจะขยายระยะเวลาให้แต่ต้องไม่เกินหกเดือน

การขอคืนอากร การพิสูจน์ของ การส่งของออกไป และการคืนอากร ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๐ ผู้นำของเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้สำหรับผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดตามมาตรา ๒๙ เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักรหรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือหรืออากาศยานที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร อาจร้องขอต่ออธิบดีวางประกันอย่างใดแทนการเสียอากรขาเข้า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การคืนประกันที่ผู้นำของเข้าได้วางไว้แทนการเสียอากรตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๑ การโอนของที่ได้จากการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดตามมาตรา ๒๙ เข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือจำหน่ายให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการส่งออก ออกไปนอกราชอาณาจักร และเป็นการส่งออกสำเร็จในเวลาที่ยกเว้นหรือจำหน่ายของนั้น ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับกับการคืนอากรหรือประกันอย่างอื่นแก่ผู้นำของเข้าโดยอนุโลม

การรับของที่ได้โอนหรือจำหน่ายตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการนำเข้ามาในราชอาณาจักรนับแต่เวลาที่ได้ออนหรือจำหน่ายของนั้น และให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการนำของเข้ามาใช้บังคับโดยอนุโลม

การโอนของเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน การจำหน่ายของแก่ผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากร และการรับของดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๔

การวินิจฉัยอากรและการอุทธรณ์การประเมินอากร

มาตรา ๓๒ ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากร ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมสรรพากร อธิบดีกรมสรรพสามิต ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการในกรมศุลกากรคนหนึ่งเป็นเลขานุการและอีกไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๓๓ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๒ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ก็ได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงสามสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๓๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๓ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๒ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๓๕ การประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยการศุลกากรต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยการศุลกากร ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในการปฏิบัติหน้าที่ ถ้ามีการพิจารณาในเรื่องที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๓๖ คณะกรรมการวินิจฉัยการศุลกากรมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดขอบเขตการใช้อำนาจของพนักงานศุลกากร
- (๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาในการตรวจสอบและประเมินอากร
- (๓) วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับอากรที่กรมศุลกากรขอความเห็น
- (๔) ให้คำปรึกษาหรือเสนอแนะแก่รัฐมนตรีในการจัดเก็บอากร

การกำหนดตาม (๑) และ (๒) เมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้พนักงานศุลกากรปฏิบัติตาม

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการศุลกากรตาม (๓) ให้เป็นที่ยุติ

มาตรา ๓๗ ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีสิทธิอุทธรณ์การประเมินอากรต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแบบแจ้งการประเมินอากร การยื่นอุทธรณ์และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๘ การอุทธรณ์การประเมินอากรตามมาตรา ๓๗ ไม่เป็นเหตุทุเลาการเสียอากรตามที่พนักงานศุลกากรประเมินไว้ เว้นแต่ผู้อุทธรณ์ได้รับอนุญาตจากอธิบดีให้รอคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาถึงที่สุด

ผู้อุทธรณ์ที่ได้รับอนุญาตให้ทุเลาการเสียอากรตามวรรคหนึ่ง ต้องเสียอากรให้ครบถ้วนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งการจำหน่ายอุทธรณ์หรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือนับแต่วันได้รับทราบคำพิพากษาถึงที่สุด

ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสียอากรเพิ่มขึ้น ผู้อุทธรณ์จะต้องเสียอากรภายในกำหนดระยะเวลาเช่นเดียวกับวรรคสอง

มาตรา ๓๙ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ประกอบด้วย อธิบดีกรมศุลกากร เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมสรรพากร ผู้แทนกรมสรรพสามิต ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการในกรมศุลกากรคนหนึ่งเป็นเลขานุการและอีกไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่มีความจำเป็นและรัฐมนตรีเห็นเป็นการสมควรอาจกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิ่มเติมอีกคณะหนึ่งหรือหลายคณะก็ได้ โดยให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวมีองค์ประกอบตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๙

มาตรา ๔๑ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พนักงานศุลกากรได้รับอุทธรณ์และมีเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการอุทธรณ์นั้นครบถ้วน

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์อาจขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปอีกได้ แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

มาตรา ๔๒ หากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ไม่พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีสิทธินำคดีไปฟ้องต่อศาลได้

ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกนำคดีไปฟ้องต่อศาล ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จำหน่ายอุทธรณ์ของผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกนั้น

มาตรา ๔๓ให้นำมาตรา ๓๕ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยอนุโลม

มาตรา ๔๔ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมาย

ให้นำมาตรา ๓๕ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๔๕ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง มีอำนาจออกหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์หรือขอให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน ข้อมูล หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อุทธรณ์มาแสดงได้ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบใด ๆ โดยต้องใช้เวลาแก่บุคคลดังกล่าวไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันได้รับหนังสือเรียกหรือวันได้รับแจ้ง การร้องขอ

ผู้อุทธรณ์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกตามวรรคหนึ่ง หรือไม่ยอมให้ถ้อยคำ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จำหน่ายอุทธรณ์นั้นเสีย

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องขอถอนอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จำหน่ายอุทธรณ์นั้น

มาตรา ๔๗ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด โดยให้ทำเป็นหนังสือและแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องเป็นคดีต่อศาลภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ เว้นแต่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะจำหน่ายอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง หรือ มาตรา ๔๖ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๙ ให้กรรมการในคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากร กรรมการในคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และอนุกรรมการในคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แต่งตั้ง เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓

การนำของเข้าและการส่งของออก

มาตรา ๕๐ การนำของเข้าและการส่งของออกเป็นอันสำเร็จ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การนำของเข้าทางทะเล ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อเรือที่นำของเข้ามานั้น ได้เข้ามาในเขตท่าที่จะขนถ่ายของออกจากเรือหรือท่าที่มีชื่อส่งของถึง ส่วนการส่งของออกทางทะเล ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อเรือที่จะส่งของออกนั้นได้ออกจากเขตท่าท้ายสุดเพื่อไปจากราชอาณาจักร

(๒) การนำของเข้าทางบก ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อยานพาหนะที่นำของเข้ามานั้น ได้เข้ามาถึงเขตด่านพรมแดน ส่วนการส่งของออกทางบก ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อยานพาหนะที่จะส่งของออกนั้นได้ออกจากเขตด่านพรมแดนเพื่อไปจากราชอาณาจักร

(๓) การนำของเข้าทางอากาศ ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่ออากาศยานที่นำของเข้ามานั้นได้ถึงสนามบินที่เป็นด่านศุลกากร ส่วนการส่งของออกทางอากาศ ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อยานพาหนะที่จะส่งของออกนั้นได้ออกจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรท้ายสุดเพื่อไปจากราชอาณาจักร

(๔) การนำของเข้าทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อได้เปิดถุงไปรษณีย์ ส่วนการส่งของออกทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อได้ปิดถุงไปรษณีย์และได้ดำเนินการส่งออกตาม (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๕๑ ก่อนที่จะนำของใดไปจากอารักขาของศุลกากรหรือก่อนที่จะส่งของใดออกไปนอกราชอาณาจักร ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนตามพระราชบัญญัตินี้ และตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากร กับต้องยื่นใบขนสินค้าโดยถูกต้อง และเสียอากรจนครบถ้วนหรือวางประกันไว้

การยื่นใบขนสินค้า การเสียอากร และการวางประกันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอและอธิบดีเห็นว่ามีความจำเป็นต้องนำของใดออกไปจากอารักขาของศุลกากรหรือต้องส่งของใดออกไปนอกราชอาณาจักรโดยเร่งด่วน อธิบดีมีอำนาจอนุญาตให้นำของนั้นไปจากอารักขาของศุลกากรหรือส่งของนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร โดยไม่ต้องยื่นใบขนสินค้าให้สมบูรณ์หรือไม่ต้องเสียอากรจนครบถ้วน ทั้งนี้ อธิบดีอาจกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ร้องขอต้องปฏิบัติด้วยก็ได้ และในกรณีที่ต้องเสียอากร ให้ผู้ร้องขอวางประกันค่าอากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๕๒ เมื่อนำของเข้ามาในหรือจะส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกยื่นใบขนสินค้าต่อพนักงานศุลกากรตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชนิดแห่งของ
- (๒) ปริมาณ น้ำหนัก และคุณภาพแห่งของ
- (๓) ราคาศุลกากร
- (๔) ประเทศต้นทางหรือประเทศปลายทาง

เมื่อพนักงานศุลกากรได้ตรวจสอบรายการที่แสดงไว้ในใบขนสินค้าแล้วเห็นว่ารายการที่แสดงไว้ครบถ้วน ให้พนักงานศุลกากรลงนามรับรองในใบขนสินค้าหรือใช้วิธีการอื่นใดตามที่อธิบดีกำหนดเพื่อรับรองว่ารายการที่ได้แสดงไว้ครบถ้วนแล้ว

มาตรา ๕๓ ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร หากเป็นของติดตัวผู้โดยสาร และมีมูลค่าไม่เกินจำนวนที่อธิบดีประกาศกำหนด ผู้นำของเข้าไม่ต้องยื่นใบขนสินค้าสำหรับของนั้น

ในกรณีที่ของตามวรรคหนึ่งเป็นของที่ต้องเสียอากร ให้ผู้นำของเข้าเสียอากรเมื่อได้สำแดงของดังกล่าวต่อพนักงานศุลกากร หรือเมื่อพนักงานศุลกากรตรวจพบว่าของดังกล่าวเป็นของที่ต้องเสียอากร

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าไม่สามารถทำใบขนสินค้าสำหรับของใดได้ เพราะไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับของนั้นทั้งหมด ผู้นำของเข้าอาจยื่นคำขออนุญาตเปิดตรวจของ ที่อยู่ในอารักขาของศุลกากรนั้นได้ โดยให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดี ประกาศกำหนด

เมื่อครบกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้นำของเข้าได้รับอนุญาตให้เปิดตรวจของ ตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้นำของเข้ายังไม่ยื่นใบขนสินค้าและไม่เสียอากรหรือวางประกันให้ถูกต้อง ครบถ้วนภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าของที่มีการเปิดตรวจนั้นเป็นของตกค้าง

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่พนักงานศุลกากรเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนเงินอากร สำหรับของที่กำลังผ่านพิธีการศุลกากร ผู้นำของนั้นไปยังศุลกสถานหรือนำไปเก็บไว้ในที่แห่งใด แห่งหนึ่งที่มีความมั่นคงปลอดภัย เว้นแต่พนักงานศุลกากรและผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกจะตกลง ให้เก็บตัวอย่างของไว้เพื่อวินิจฉัยปัญหาดังกล่าว รวมทั้งได้เสียอากรตามจำนวนที่สำแดงไว้ใน ใบขนสินค้าและได้วางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันหรือวางประกันเป็นอย่างอื่นจนครบจำนวนเงินอากร สูงสุดที่อาจต้องเสียสำหรับของนั้น

เมื่อพนักงานศุลกากรได้ประเมินอากรที่ต้องเสียและแจ้งผู้นำของเข้าหรือ ผู้ส่งของออกให้เสียอากรแล้ว ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกต้องเสียอากรตามจำนวนที่ได้รับแจ้ง ให้ครบถ้วนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง เว้นแต่ในกรณีที่มีการวางเงินประกัน ตามวรรคหนึ่ง และเงินดังกล่าวคุ้มค่าอากรแล้ว ให้พนักงานศุลกากรเก็บเงินประกันดังกล่าว เป็นค่าอากรตามจำนวนที่ประเมินได้ และให้ถือว่าผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกได้เสียอากร ครบถ้วนแล้ว

มาตรา ๕๖ ให้ผู้ควบคุมยานพาหนะทำการบรรทุกหรือขนถ่ายของหรือกระทำการ อย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับของที่นำเข้าหรือของที่จะส่งออกที่ต้องมีพนักงานศุลกากรกำกับในเวลา ที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีให้ทำการบรรทุกหรือขนถ่ายของดังกล่าว ในเวลาอื่นได้

มาตรา ๕๗ การบรรทุกของลงหรือขนขึ้นจากยานพาหนะ การขนถ่ายของ การนำของไปยังที่สำหรับตรวจ การชั่งของ การบรรจุใหม่ นำมารวม คัดเลือก แบ่งแยก ทำเครื่องหมาย และลงเลขหมาย หรือการอนุญาตให้กระทำการนั้น หรือการขนย้ายของไปเก็บ ในที่สำหรับเก็บจนกว่าจะได้รับมอบไป ให้เป็นหน้าที่ของผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออก โดยต้อง เสียค่าใช้จ่ายของตนเอง

มาตรา ๕๘ การขนถ่ายของที่นำเข้ามาในหรือจะส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ต้องขนถ่ายในเขตขนถ่ายของเท่านั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีให้ขนถ่ายในสถานที่อื่นได้ โดยอธิบดีอาจเรียกให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออก แล้วแต่กรณี หรือเจ้าของหรือผู้ครอบครอง สถานที่อื่นนั้นวางประกันได้

มาตรา ๕๙ ทียบท่อนหรือภาชนะบรรจุของที่จะนำเข้ามาในหรือส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร ต้องมีเครื่องหมายหรือเลขหมายกำกับทียบท่อนหรือภาชนะบรรจุของนั้น และต้องแสดงเครื่องหมายหรือเลขหมายนั้นไว้ในเอกสารที่เกี่ยวข้องกับของนั้นด้วย

มาตรา ๖๐ ของที่นำเข้ามาในหรือจะส่งออกป็นนอกราชอาณาจักรทางไปรษณีย์ตามมาตรา ๕๐ (๔) ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำเข้าหรือส่งออกแสดงรายการเกี่ยวกับของนั้น

ในกรณีที่มีความผิดเกิดขึ้นกับการนำของเข้าหรือส่งของออกตามวรรคหนึ่ง ให้ความรับผิดชอบและโทษนั้นตกแก่บุคคลดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้มีชื่อที่จะรับของอันนำเข้ามาหรือผู้รับของ สำหรับการนำของเข้า หรือ
- (๒) ผู้ส่งของอันจะส่งออกป็นนอกราชอาณาจักรหรือผู้นำของส่ง ณ ที่ทำการไปรษณีย์ สำหรับการส่งของออก

มาตรา ๖๑ ให้นำมาตรา ๒๔๔ มาตรา ๒๔๕ มาตรา ๒๔๖ และมาตรา ๒๔๗ มาใช้บังคับกับของที่นำเข้ามาในหรือจะส่งออกป็นนอกราชอาณาจักรทางไปรษณีย์ด้วย

มาตรา ๖๒ พนักงานศุลกากรอาจตรวจท่อนพัสดุไปรษณีย์ที่นำเข้ามาในหรือจะส่งออกป็นนอกราชอาณาจักรได้

ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัย พนักงานศุลกากรอาจกักจดหมายหรือท่อนพัสดุไปรษณีย์ไว้ได้ จนกว่าผู้ส่งของออกป็นนอกราชอาณาจักรหรือผู้นำของส่ง หรือผู้มีชื่อที่จะรับของหรือผู้รับของ ได้แสดงต่อพนักงานศุลกากรว่าไม่มีของต้องห้าม ของต้องกักต หรือของที่ยังมิได้เสียอากรในจดหมายหรือในท่อนพัสดุนั้น

มาตรา ๖๓ ผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก ผู้ขนส่ง และบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องตามที่อธิบดีประกาศกำหนด มีหน้าที่เก็บและรักษาบัญชี เอกสาร หลักฐาน และข้อมูลอื่นใดที่เกี่ยวข้องที่กำล้งผ่านหรือได้ผ่านพิธีการศุลกากรเป็นเวลายไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่นำของเข้าหรือส่งของออก

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งเลิกประกอบกิจการ ให้บุคคลดังกล่าวหรือผู้ชำระบัญชี เก็บและรักษาบัญชี เอกสาร หลักฐาน และข้อมูลดังกล่าวไว้ต่อไปอีกสองปีนับแต่วันเลิกประกอบกิจการ

การเก็บและรักษาบัญชี เอกสาร หลักฐาน และข้อมูลตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๑

การนำของเข้าและการส่งของออกทางทะเล

มาตรา ๖๔ เรือที่เข้ามาในราชอาณาจักรเว้นแต่เรือของทางราชการ ให้นายเรือ มีหน้าที่ทำรายงานเรือเข้าและยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือและแสดงใบทะเบียนเรือต่อพนักงานศุลกากร เพื่อตรวจสอบ

การทำรายงานเรือเข้าและการยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่เรือตามวรรคหนึ่งมาถึงท่าที่เป็นด่านศุลกากร และมีของจากต่างประเทศ อยู่ในเรือและประสงค์จะส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร หรือมีของที่จะขนขึ้น ณ ที่อื่นภายใน ราชอาณาจักร นายเรือต้องแถลงข้อความเกี่ยวกับของนั้นไว้ในรายงานเรือเข้าด้วย

มาตรา ๖๕ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจสั่งห้ามเคลื่อนย้ายของในเรือที่มีได้แสดงไว้ในรายงานเรือเข้าจนกว่าจะได้รับรายงานที่ถูกต้องจากนายเรือหรือจนกว่านายเรือจะได้อธิบายเหตุผล ที่ไม่สามารถแสดงของดังกล่าวไว้ในรายงานเรือเข้าได้

มาตรา ๖๖ ถ้านายเรือได้รายงานต่อพนักงานศุลกากรว่า ตนไม่ทราบว่าจะอยู่ที่อยู่ใน หีบห่อหรือภาชนะบรรจุที่บรรจุทุกมาในเรือ นั้นเป็นสิ่งใด พนักงานศุลกากรจะสั่งให้เปิดหีบห่อหรือ ภาชนะบรรจุนั้นออกเพื่อตรวจสอบก็ได้ และหากปรากฏว่าในหีบห่อหรือภาชนะบรรจุ นั้น มีของต้องห้าม ของต้องจำกัด หรือของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร ให้ยึดของนั้นไว้เพื่อดำเนินการ ตามกฎหมาย

มาตรา ๖๗ เรือที่เดินทางมาจากต่างประเทศเมื่อมาถึงเขตท่าต้องหยุดลอยลำ ณ ด่านตรวจที่กำหนดไว้ และให้นายเรือมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) อำนวยความสะดวกแก่พนักงานศุลกากรในการที่จะขึ้นบนเรือและเข้าไปในเรือ
- (๒) ทอดสมอเรือ เมื่อพนักงานศุลกากรสั่ง
- (๓) ตอบคำถามใด ๆ ของพนักงานศุลกากรเกี่ยวกับเรือ คนประจำเรือ คนโดยสาร การเดินทาง และลักษณะแห่งของในเรือ
- (๔) รายงานเกี่ยวกับอาวุธปืน กระสุนปืน ดินปืน หรือวัตถุระเบิดอันมีอยู่ในเรือ และให้ส่งมอบอาวุธปืนและกระสุนปืนแก่พนักงานศุลกากรกำกับด่านตรวจ เมื่อพนักงานศุลกากร สั่งให้ส่งมอบ สำหรับวัตถุระเบิดให้ส่งมอบแก่พนักงานศุลกากรซึ่งได้รับมอบหมายเฉพาะเพื่อการนั้น
- (๕) จัดที่พักบนเรือให้แก่พนักงานศุลกากรตามสมควร
- (๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำสั่งอันสมควรของพนักงานศุลกากรที่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทางศุลกากร

มาตรา ๖๘ เมื่อเรือเข้ามาในเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากร และปรากฏว่าผู้นำของเข้า ยังมีได้มีการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ภายในกำหนดระยะเวลาสิบวันนับแต่วันที่เรื่อนั้น เข้ามาในเขตท่า พนักงานศุลกากรอาจสั่งให้มีการนำของนั้นมาเก็บไว้ในสถานที่ที่พนักงานศุลกากร กำหนด โดยให้ผู้นำของเข้าเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเคลื่อนย้ายและเก็บรักษาของดังกล่าว

(๑) ขนของออกจากเรือให้แล้วเสร็จ

(๒) ไม่ยื่นใบขนสินค้า หรือ

(๓) ไม่ดำเนินการเพื่อให้พนักงานศุลกากรตรวจของหรือส่งมอบของไปโดยถูกต้อง

พนักงานศุลกากรจะอนุญาตให้คืนของที่นำมาเก็บไว้ตามวรรคหนึ่งให้แก่ผู้นำของเข้า ได้ต่อเมื่อมีการชำระค่าใช้จ่ายอันเกี่ยวเนื่องกันนั้นเสร็จสิ้นแล้ว

มาตรา ๖๙ เมื่อเรือเข้ามาในเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากร ให้ผู้นำของเข้าของ ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรตามบัญชีสินค้าสำหรับเรือออกจากเรือภายในกำหนดยี่สิบเอ็ดวันนับแต่วันที่ เรื่อนั้นเข้ามาในเขตท่า หากผู้นำของเข้าไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนด พนักงานศุลกากร มีอำนาจสั่งกักเรือลำดังกล่าวไว้ได้จนกว่าผู้นำของเข้าจะได้ขนของขึ้นจากเรือจนหมด โดยผู้นำของเข้า ต้องชำระค่าใช้จ่ายในการเฝ้ารักษาของดังกล่าว รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่นอันพึงมีด้วย

อธิบดีอาจยกเว้นการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งได้ หากนายเรือ ผู้นำของเข้า หรือผู้มีส่วนได้เสียอื่น ได้แสดงหลักฐานอันสมควรว่า การชักช้านั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัยหรือเหตุอื่น ที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้

มาตรา ๗๐ ห้ามมิให้ขนของที่จะส่งออกบรรทุกลงในเรือลำใดจนกว่าพนักงาน ศุลกากรได้ออกใบปล่อยเรือเข้าให้แก่เรื่อนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตให้ขนของบรรทุกลงในเรื่อนั้น ได้ก่อนที่จะได้รับใบปล่อยเรือเข้า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศ กำหนด

มาตรา ๗๑ เรือลำใดที่จะออกไปนอกราชอาณาจักรจากท่าที่เป็นด่านศุลกากร เว้นแต่เรือของทางราชการจะต้องได้รับใบปล่อยเรือขาออก โดยให้นายเรือมีหน้าที่ทำรายงานเรือออก และยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือต่อพนักงานศุลกากรเพื่อตรวจสอบ

เมื่อพนักงานศุลกากรได้ลงลายมือชื่อรับรองในรายงานเรือออกแล้ว ให้ถือว่ารายงาน ดังกล่าวเป็นใบปล่อยเรือขาออก

การทำรายงานเรือออกและการยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๗๒ ถ้าเรือที่ได้รับใบปล่อยเรือขาออกแล้วได้ออกจากท่าที่เป็นด่านศุลกากร แห่งหนึ่งไปยังท่าที่เป็นด่านศุลกากรแห่งอื่นในราชอาณาจักร ให้นายเรือทำรายงานเรือออกและ ยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือที่บรรทุกขึ้นเรื่อนั้นต่อพนักงานศุลกากรประจำท่าที่เป็นด่านศุลกากรนั้น

พร้อมทั้งแนบใบปล่อยเรือขาออกที่ออกให้ภายหลังติดไว้กับใบปล่อยเรือฉบับแรก และต้องทำเช่นนี้ต่อไปทุก ๆ ท่าที่เป็นด่านศุลกากรจนกว่าจะได้รับใบปล่อยเรือขาออกท้ายสุดออกนอกราชอาณาจักร

เมื่อพนักงานศุลกากรได้ลงลายมือชื่อรับรองในรายงานเรือออกแล้ว ให้ถือว่ารายงานดังกล่าวเป็นใบปล่อยเรือขาออกของท่าที่เป็นด่านศุลกากรนั้น เพื่อให้เรือเดินทางออกนอกราชอาณาจักรได้

การทำรายงานเรือออกและการยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๗๓ ในกรณีที่มีการส่งมอบอาวุธปืน กระสุนปืน ดินปืน หรือวัตถุระเบิดไว้แก่พนักงานศุลกากรตามมาตรา ๖๗ (๔) เมื่อเรือลำนั้นจะออกจากเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากรให้คืนของดังกล่าวแก่นายเรือ

มาตรา ๗๔ เรือทุกลำเมื่อเดินทางผ่านด่านตรวจของกรมศุลกากรเพื่อออกสู่ทะเลต้องลดความเร็วลง และให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจเรียกให้นายเรือตอบคำถามเกี่ยวกับชื่อเรือและสถานที่ที่จะเดินทางไปได้

มาตรา ๗๕ เมื่อพันกำหนดสิบสี่วันนับแต่วันที่เริ่มบรรทุกของขาออกลงเรือไม่ว่าจะบรรทุกของลงเรือครบถ้วนแล้วหรือไม่ แต่เรือยังอยู่ในเขตท่าเกินกว่าระยะเวลาดังกล่าวพนักงานศุลกากรอาจเรียกค่าธรรมเนียมสำหรับการประจำการในเรือนั้นได้

อธิบดีอาจยกเว้นการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งได้ หากนายเรือผู้ส่งของออก หรือผู้มีส่วนได้เสียอื่น ได้แสดงหลักฐานอันสมควรว่า การชักช้านั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัยหรือเหตุอื่นที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้

พนักงานศุลกากรอาจกักเรือที่บรรทุกของตามวรรคหนึ่งไว้ได้จนกว่าผู้ส่งของออกจะได้ชำระค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง โดยให้นายเรือเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการกักเรือนั้น

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่ผู้ส่งของออกได้ยื่นใบขนสินค้าขาออกตามมาตรา ๕๑ ต่อพนักงานศุลกากรแล้ว แต่มิได้นำของนั้นบรรทุกลงในเรือให้แล้วเสร็จก่อนเรือออก ให้ผู้ส่งของออกแจ้งเหตุที่ไม่สามารถนำของนั้นบรรทุกลงเรือให้แล้วเสร็จต่อพนักงานศุลกากรภายในกำหนดสามวันนับแต่วันที่เรือออกจากท่า โดยให้พนักงานศุลกากรบันทึกเหตุดังกล่าวไว้ในใบขนสินค้านั้น และให้นำของที่ยังมิได้บรรทุกลงในเรือนั้นไปเก็บไว้ในสถานที่ที่พนักงานศุลกากรกำหนด ทั้งนี้ ให้ผู้ส่งของออกเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเก็บของดังกล่าว

ให้ผู้ส่งของออกดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งกับของที่เก็บไว้ตามวรรคหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ขอรับของคืนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้แจ้งเหตุต่อพนักงานศุลกากร หรือ

(๒) ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดยี่สิบเอ็ดวันนับแต่วันที่เรือลำที่ระบุไว้ในใบอนุญาตการค้าครั้งแรกออกจากท่า
ในกรณีที่มีผู้ส่งของออกไปดำเนินการตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองให้รีบของนั้น

มาตรา ๗๗ เรือทุกลำเว้นแต่เรือของทางราชการที่จะออกจากท่าต้องชักธงลาขึ้นที่เสาหน้าไว้จนกว่าเรือจะออก ถ้าเรือจะออกเวลาบ่ายให้ชักธงลาขึ้นไว้แต่เช้า ถ้าเรือจะออกเวลาเช้าให้ชักธงลาขึ้นไว้ตั้งแต่บ่ายวันก่อน

มาตรา ๗๘ อธิบดีมีอำนาจกำหนดเขตที่จอดเรือภายนอกเพื่อให้เรือขนถ่ายของ โดยที่ไม่ต้องเข้ามาในเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากร และให้กำหนดเวลาที่จะให้ใช้ที่จอดเรือภายนอกนั้นไว้ด้วย

ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือความจำเป็นเร่งด่วน อธิบดีอาจอนุญาตให้ขนถ่ายของนอกเขตที่จอดเรือภายนอกได้เป็นการเฉพาะคราว ทั้งนี้ อธิบดีอาจกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๗๙ นายเรือที่ประสงค์จะขนถ่ายของในเขตที่จอดเรือภายนอกให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาตให้ขนถ่ายของในเขตที่จอดเรือภายนอกตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๘๐ ให้นายเรือที่ได้รับอนุญาตให้ขนถ่ายของในเขตที่จอดเรือภายนอกจัดทำและยื่นบัญชีสินค้าที่จะขนถ่ายโดยเรือลำเลียงแต่ละลำต่อพนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อพนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกได้รับบัญชีสินค้าที่จะขนถ่ายตามวรรคหนึ่งและได้ลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องของบัญชีสินค้านี้แล้ว ให้ถือว่าบัญชีสินค้านี้ดังกล่าวเป็นใบอนุญาตให้นำของในเรือลำเลียงนั้นเข้าไปยังเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากรได้

เมื่อเรือลำเลียงมาถึงท่าที่เป็นด่านศุลกากรแล้ว ให้นายเรือประจำเรือลำเลียงนั้นส่งมอบบัญชีสินค้าให้แก่พนักงานศุลกากรประจำด่านศุลกากรนั้น แล้วจึงขนถ่ายของและดำเนินการพิธีการศุลกากรต่อไป

มาตรา ๘๑ ห้ามมิให้ขนถ่ายอาวุธปืน กระสุนปืน ดินปืน วัตถุระเบิด หรือของต้องกำกัณฑ์ ที่จอดเรือภายนอก เว้นแต่พนักงานศุลกากรจะได้ตรวจของดังกล่าวแล้ว หรือได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร

มาตรา ๘๒ ในกรณีที่จะส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรโดยต้องมีการขนถ่ายในเขตที่จอดเรือภายนอก ผู้ส่งของออกต้องยื่นใบขนสินค้าโดยเสียค่าอากรและค่าภาระติดพันให้ครบถ้วนก่อน และให้จัดทำและยื่นบัญชีสินค้าที่ขนถ่ายโดยเรือลำเลียงแต่ละลำต่อพนักงานศุลกากรประจำด่านศุลกากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อพนักงานศุลกากรได้รับบัญชีสินค้าที่ขนถ่ายตามวรรคหนึ่งและได้ลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องของบัญชีสินค้านั้นแล้ว ให้ส่งบัญชีสินค้านั้นไปกับเรือลำเลียง และเมื่อเรือลำเลียงได้ไปถึงเขตที่จอดเรือภายนอกแล้ว ให้นายเรือประจำเรือลำเลียงยื่นบัญชีสินค้าแก่พนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกนั้น

ในกรณีที่พนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกตรวจสอบแล้วพบว่า รายละเอียดที่แสดงไว้ในบัญชีสินค้าไม่ตรงกับของที่บรรทุกมาในเรือลำเลียงนั้น ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจกักของที่บรรทุกมาในเรือลำเลียงได้จนกว่าจะแก้ไขบัญชีสินค้าให้ถูกต้อง

มาตรา ๘๓ ในกรณีที่นำของไปยังเขตที่จอดเรือภายนอกตามมาตรา ๘๒ แล้ว แต่ไม่มีการบรรทุกของนั้นลงในเรือหรือบรรทุกลงไม่หมด ให้นายเรือหรือผู้ส่งของออกดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ยื่นคำขออนุญาตต่อพนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกเพื่อบรรทุกของดังกล่าวลงในเรือลำอื่นที่อยู่ในเขตที่จอดเรือภายนอกนั้นที่จะเดินทางไปยังท่าเรือต่างประเทศเดียวกันกับที่ระบุไว้ในใบขนสินค้า

(๒) ส่งของกลับมายังท่าที่ส่งออกไป โดยต้องขอใบรับรองที่แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับของนั้นจากพนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกเพื่อนำมาส่งมอบแก่พนักงานศุลกากรประจำด่านศุลกากร และให้นำของที่ส่งกลับมานั้นไปเก็บไว้ในสถานที่ที่พนักงานศุลกากรกำหนด โดยให้ผู้ส่งของออกเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเก็บของดังกล่าว และให้นำมาตรา ๗๖ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับกับของที่เก็บไว้

การยื่นคำขออนุญาตตาม (๑) และการขอใบรับรองตาม (๒) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๘๔ ก่อนที่เรือจะออกจากเขตที่จอดเรือภายนอก นายเรือซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำการขนถ่ายของในเขตที่จอดเรือภายนอก ไม่ว่าจะเป็นการขนถ่ายของที่นำเข้ามาในหรือจะส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ต้องไปรับเอาใบปล่อยเรือจากพนักงานศุลกากรประจำด่านศุลกากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยต้องใช้ค่าภาระติดพันให้ครบถ้วน และส่งมอบใบปล่อยเรือดังกล่าวให้แก่พนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกนั้น

ในกรณีที่พนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกตรวจสอบพบว่า ผู้ส่งของออกยังมีได้ชำระอากร ค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายอื่นใดที่พึงต้องชำระให้ครบถ้วน ให้พนักงานศุลกากรนั้นมีอำนาจยึดใบปล่อยเรือไว้ได้จนกว่าจะได้มีการชำระเงินดังกล่าวหรือวางประกันเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๘๕ให้นำมาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๗ มาใช้กับเรือที่มีการขนถ่ายของในเขตที่จอดเรือภายนอกด้วย

ส่วนที่ ๒

การนำเข้าและการส่งออกทางบก

มาตรา ๘๖ การขนส่งของเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรตั้งแต่เขตแดนทางบกมายังด่านศุลกากร หรือจากด่านศุลกากรไปยังเขตแดนทางบก ต้องขนส่งตามทางอนุมัติ และภายในกำหนดเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด

การขนส่งของตามทางอื่นนอกจากทางอนุมัติหรือในเวลาอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๘๗ ในกรณีที่การขนส่งของตามมาตรา ๘๖ เป็นการขนส่งตามลำน้ำที่เป็นเขตแดนทางบก ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดเขตพื้นที่ตามลำน้ำที่เป็นเขตแดนทางบกนั้น เพื่อให้นายเรือจอดเทียบท่าและขนถ่ายของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

มาตรา ๘๘ ในการขนส่งของผ่านเขตแดนทางบกเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ผู้ขนส่งปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ยื่นบัญชีสินค้าแสดงรายการของทั้งปวงที่ขนส่งต่อพนักงานศุลกากรประจำด่านพรมแดนตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดจำนวนสองฉบับ ให้พนักงานศุลกากรประจำด่านพรมแดนตรวจของที่ขนส่งมานั้น และเมื่อเห็นว่าของดังกล่าวถูกต้องตามที่ระบุไว้ในบัญชีสินค้าให้ส่งปล่อยของพร้อมทั้งลงลายมือชื่อในบัญชีสินค้าแล้วส่งคืนแก่ผู้ขนส่งหนึ่งฉบับ โดยให้ถือว่าบัญชีสินค้านั้นเป็นใบอนุญาตให้ผ่านด่านพรมแดนมายังด่านศุลกากรได้

(๒) เมื่อได้รับใบอนุญาตผ่านด่านพรมแดนแล้ว ให้ขนของมายังด่านศุลกากรโดยพลันตามทางอนุมัติด้วยยานพาหนะเดียวกันกับที่ใช้นำเข้ามา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรให้เปลี่ยนถ่ายยานพาหนะหรือให้ขนด้วยวิธีอื่นได้ และมีให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงของ หรือหีบห่อหรือภาชนะบรรจุของนั้นด้วยประการใด ๆ

(๓) ยื่นบัญชีสินค้าที่มีลายมือชื่อของพนักงานศุลกากรประจำด่านพรมแดนต่อพนักงานศุลกากรประจำด่านศุลกากรเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและดำเนินพิธีการศุลกากรต่อไป

มาตรา ๘๙ ในการขนส่งของผ่านเขตแดนทางบกออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ผู้ขนส่งปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ยื่นบัญชีสินค้าแสดงรายการของทั้งปวงที่ขนส่งต่อพนักงานศุลกากรประจำด่านศุลกากรตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดจำนวนสองฉบับ ให้พนักงานศุลกากรประจำด่านศุลกากรตรวจของที่ขนส่งมานั้น และเมื่อเห็นว่าของดังกล่าวถูกต้องตามที่ระบุไว้ในบัญชีสินค้าให้ส่งปล่อยของพร้อมทั้งลงลายมือชื่อในบัญชีสินค้าแล้วส่งคืนแก่ผู้ขนส่งหนึ่งฉบับ โดยให้ถือว่าบัญชีสินค้านั้นเป็นใบอนุญาตให้ผ่านด่านศุลกากรมายังด่านพรมแดนได้

(๒) เมื่อได้รับใบอนุญาตผ่านด่านศุลกากรแล้ว ให้ขนของมายังด่านพรมแดนโดยพลันตามทางอนุมัติด้วยยานพาหนะเดียวกันกับที่ใช้นำเข้ามา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงาน

ศุลกากรให้เปลี่ยนถ่ายยานพาหนะหรือให้ชนด้วยวิธีอื่นได้ และมีให้แก่ไขเปลี่ยนแปลงของ ทียบท่อหรือภาชนะบรรจุของนั้นด้วยประการใด ๆ

(๓) ยื่นบัญชีสินค้าที่มีลายมือชื่อของพนักงานศุลกากรประจำด่านศุลกากรต่อพนักงานศุลกากรประจำด่านพรมแดนเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

มาตรา ๔๐ ในกรณีและผู้ส่งของออกได้ยื่นใบขนสินค้าขาออกตามมาตรา ๕๑ ต่อพนักงานศุลกากรแล้ว แต่มิได้นำของนั้นส่งออกไปภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันตรวจปล่อยให้ผู้ส่งของออกแจ้งเหตุที่ไม่สามารถส่งของนั้นออกไปได้ต่อพนักงานศุลกากรภายในกำหนดสามวันนับแต่วันที่ทำการตรวจปล่อย โดยให้พนักงานศุลกากรบันทึกเหตุดังกล่าวไว้ในใบขนสินค้านั้น และให้นำของที่ยังมิได้ส่งออกนั้นไปเก็บไว้ในสถานที่ที่พนักงานศุลกากรกำหนด ทั้งนี้ ให้ผู้ส่งของออกเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเก็บของดังกล่าว

ให้ผู้ส่งของออกดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งกับของที่เก็บไว้ตามวรรคหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ขอรับของคืนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้แจ้งเหตุต่อพนักงานศุลกากร หรือ
 - (๒) ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดสิบสี่วันนับแต่วันที่ทำการตรวจปล่อย
- ในกรณีที่ผู้ส่งของออกไม่ดำเนินการตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้รับของนั้น

มาตรา ๔๑ กรณีการขนส่งของผ่านเขตแดนทางบกเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร โดยมีได้ใช้ยานพาหนะ หรือใช้ยานพาหนะที่ไม่มีเครื่องยนต์ หรือใช้สัตว์พาหนะ ผู้ขนส่งต้องหยุดที่ด่านพรมแดน และให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจของที่ขนส่ง ตลอดจนยานพาหนะหรือสัตว์พาหนะที่ใช้ในการขนส่งนั้น และให้ผู้ขนส่งทำบัญชีเกี่ยวกับของที่ขนส่งนั้น โดยมีรายละเอียดตามสมควร

ส่วนที่ ๓

การนำเข้าและการส่งของออกทางอากาศ

มาตรา ๔๒ อากาศยานลำใดที่จะเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่อากาศยานของทางราชการ ต้องลงในหรือขึ้นจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากร

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือจำเป็นอย่างยิ่งทำให้อากาศยานที่เข้ามาในหรือจะออกไปนอกราชอาณาจักรต้องลงในหรือขึ้นจากที่ใดนอกจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากร ให้ผู้ควบคุมอากาศยานรายงานต่อพนักงานศุลกากรหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยพลันตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด และห้ามมิให้ผู้ควบคุมอากาศยานอนุญาตให้ชนของใด ๆ ออกจากหรือขึ้นในอากาศยานนั้น โดยมีได้รับความยินยอมจากพนักงานศุลกากร

เมื่ออากาศยานลงหรือขึ้น ณ สนามบินอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าของหรือพนักงานประจำสนามบินนั้นรายงานการลงหรือขึ้นของอากาศยานลำนั้นต่อพนักงานศุลกากรผู้รับผิดชอบพื้นที่ที่สนามบินนั้นตั้งอยู่โดยพลัน และต้องไม่ยอมให้ชนของใด ๆ ออกจากหรือขึ้นในอากาศยานโดยมิได้รับความยินยอมจากพนักงานศุลกากร

เมื่อได้ดำเนินการตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าอากาศยานนั้นได้ลงในหรือขึ้นจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากร

มาตรา ๙๔ เมื่ออากาศยานลำใดเข้ามาในราชอาณาจักรเว้นแต่อากาศยานของทางราชการ ให้ผู้ควบคุมอากาศยานทำรายงานอากาศยาน พร้อมทั้งยื่นบัญชีสินค้าสำหรับอากาศยานต่อพนักงานศุลกากรประจำสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรเพื่อตรวจสอบ

การทำรายงานอากาศยานและการยื่นบัญชีสินค้าสำหรับอากาศยานตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่อากาศยานตามวรรคหนึ่งมาถึงสนามบินที่เป็นด่านศุลกากร และมีของจากต่างประเทศอยู่ในอากาศยานและประสงค์จะส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้นำมาตรา ๖๔ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๕ เมื่ออากาศยานลำใดเข้ามาในราชอาณาจักรเว้นแต่อากาศยานของทางราชการ ให้ผู้ควบคุมอากาศยานมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) อำนวยความสะดวกแก่พนักงานศุลกากรในการขึ้นไปบนอากาศยาน
- (๒) ตอบคำถามใด ๆ ของพนักงานศุลกากรเกี่ยวกับอากาศยาน คนประจำอากาศยาน คนโดยสาร การเดินทาง และของที่บรรทุกมาในอากาศยานนั้น
- (๓) รายงานเกี่ยวกับอาวุธปืน กระสุนปืน ดินปืน หรือวัตถุระเบิดอันมีอยู่บนอากาศยาน และให้ส่งมอบอาวุธปืนและกระสุนปืนแก่พนักงานศุลกากร เมื่อพนักงานศุลกากรสั่งให้ส่งมอบสำหรับวัตถุระเบิดให้ส่งมอบแก่พนักงานศุลกากรซึ่งได้รับมอบหมายเฉพาะเพื่อการนั้น

มาตรา ๙๖ อากาศยานลำใดที่จะออกไปนอกราชอาณาจักรจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรเว้นแต่อากาศยานของทางราชการ จะต้องได้รับใบปล่อยอากาศยาน โดยให้ผู้ควบคุมอากาศยานมีหน้าที่ทำรายงานอากาศยานและยื่นบัญชีสินค้าสำหรับอากาศยานต่อพนักงานศุลกากรประจำสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรเพื่อตรวจสอบ

เมื่อพนักงานศุลกากรได้รับรองรายงานอากาศยานแล้ว ให้ถือว่ารายงานดังกล่าวเป็นใบปล่อยอากาศยานเพื่อให้อากาศยานเดินทางออกนอกราชอาณาจักรได้

การทำรายงานอากาศยานและการยื่นบัญชีสินค้าสำหรับอากาศยานตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๙๗ ถ้าอากาศยานที่ได้รับใบปล่อยอากาศยานแล้วได้ออกจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรแห่งหนึ่งไปยังสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรแห่งอื่นในราชอาณาจักร ให้ผู้ควบคุมอากาศยานทำรายงานอากาศยานและยื่นบัญชีสินค้าสำหรับอากาศยานต่อพนักงานศุลกากรประจำสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรนั้น พร้อมทั้งแนบใบปล่อยอากาศยานที่ออกให้ภายหลังติดไว้กับ

ใบปล่อยอากาศยานฉบับแรก และต้องทำเช่นนี้ต่อไปทุก ๆ สนามบินที่เป็นด่านศุลกากรจนกว่าจะได้รับใบปล่อยอากาศยานท้ายสุดออกนอกราชอาณาจักร

เมื่อพนักงานศุลกากรได้ลงลายมือชื่อรับรองในรายงานอากาศยานแล้ว ให้ถือว่ารายงานดังกล่าวเป็นใบปล่อยอากาศยานของสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรนั้น เพื่อให้อากาศยานเดินทางออกนอกราชอาณาจักรได้

การทำรายงานและการยื่นบัญชีสินค้าสำหรับอากาศยานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๙๘ ในกรณีที่ผู้ส่งของออกได้ยื่นใบขนสินค้าขาออกตามมาตรา ๕๑ ต่อพนักงานศุลกากรแล้ว แต่มิได้นำของนั้นบรรทุกในอากาศยานให้แล้วเสร็จก่อนอากาศยานออก ให้ผู้ส่งของออกแจ้งเหตุที่ไม่สามารถนำของนั้นบรรทุกลงอากาศยานให้แล้วเสร็จต่อพนักงานศุลกากรภายในกำหนดสามวันนับแต่วันที่อากาศยานออกจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากร โดยให้พนักงานศุลกากรบันทึกเหตุดังกล่าวไว้ในใบขนสินค้านั้น และให้นำของที่ยังมีได้บรรทุกลงอากาศยานนั้นไปเก็บไว้ในสถานที่ที่พนักงานศุลกากรกำหนด ทั้งนี้ ให้ผู้ส่งของออกเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเก็บของดังกล่าวให้ผู้ส่งของออกดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งกับของที่เก็บไว้ตามวรรคหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ขอรับของคืนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้แจ้งเหตุต่อพนักงานศุลกากร หรือ
 - (๒) ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่อากาศยานลำที่ระบุไว้ในใบขนสินค้าครั้งแรกออกจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากร
- ในกรณีที่ผู้ส่งของออกไม่ดำเนินการตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้รีบของนั้น

ส่วนที่ ๔

ตัวแทน

มาตรา ๙๙ บุคคลใดประสงค์จะเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้นำเข้า ผู้ส่งของออก หรือผู้นำของผ่านแดนหรือผู้ซ่อถ่ายลำ ให้เป็นตัวแทนเพื่อดำเนินการอย่างใด ๆ เกี่ยวกับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร ของเพื่อการผ่านแดน หรือของเพื่อการถ่ายลำ หรือกิจการอื่นใด ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้ถือว่าบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้เป็นตัวแทนตามวรรคหนึ่ง เป็นเจ้าของของที่ได้นำเข้า ส่งออก ผ่านแดนหรือถ่ายลำด้วย

มาตรา ๑๐๐ บุคคลใดประสงค์จะเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้ควบคุมยานพาหนะ ให้เป็นตัวแทนเพื่อกระทำหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐๑ ตัวแทนที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๙๙ หรือมาตรา ๑๐๐ ต้องปฏิบัติ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่ตัวแทนฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งพักใช้ หรือเพิกถอนการอนุญาตของตัวแทนดังกล่าว โดยไม่ตัดสิทธิที่จะบังคับหลักประกันที่ตัวแทนให้ไว้ ตามจำนวนที่เห็นสมควรและไม่ทำให้ผู้นั้นหลุดพ้นจากความรับผิดชอบทางอาญาตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่น

หมวด ๔

การผ่านแดน การถ่ายลำ และของตกค้าง

ส่วนที่ ๑

การผ่านแดนและการถ่ายลำ

มาตรา ๑๐๒ ผู้ได้นำของเข้ามาเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำออกนอก ราชอาณาจักร ให้ยื่นใบขนสินค้าตามแบบ และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดี ประกาศกำหนด

ของตามวรรคหนึ่งไม่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบที่จะต้องเสียอากร หากได้ปฏิบัติ ตามวรรคหนึ่ง และได้นำของออกไปนอกราชอาณาจักรภายในระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐๓ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำไม่นำของ ออกไปนอกราชอาณาจักรภายในระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง ให้ถือว่าของดังกล่าวเป็นของตกค้าง

มาตรา ๑๐๔ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าของที่นำเข้ามาเพื่อการผ่านแดนหรือ การถ่ายลำเป็นของที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจหรือค้นของนั้นได้ โดยไม่ต้องมีหมายค้น

- (๑) มีไว้เพื่อใช้ในการก่อการร้ายหรือเกี่ยวเนื่องกับการก่อการร้าย
 - (๒) ชนิดแห่งของหรือการขนส่งหรือการขนถ่ายของดังกล่าว อาจก่อให้เกิด ผลกระทบต่อความมั่นคง สันติภาพ และความปลอดภัยระหว่างประเทศ
 - (๓) มีการแสดงถิ่นกำเนิดเป็นเท็จ
 - (๔) เป็นของผิดกฎหมายที่เกี่ยวกับการผ่านแดนหรือการถ่ายลำ
- การตรวจหรือค้นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐๕ ในกรณีที่มีหลักฐานชัดเจนว่าของใดเป็นของที่มีลักษณะตาม มาตรา ๑๐๔ ให้ของนั้นเป็นของอันจะพึงต้องริบ ไม่ว่าจะมิผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ และ อธิบดีอาจสั่งให้ทำลายโดยวิธีการที่ปลอดภัยต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม หรือ ให้ส่งกลับออกไปโดยพลัน หรืออาจสั่งให้ดำเนินการอื่นใดตามสมควรเพื่อให้ไม่สามารถนำของนั้น มาใช้ได้หรือเพื่อให้ของดังกล่าวสามารถนำมาใช้ได้โดยไม่ผิดกฎหมาย โดยให้ผู้ขนส่งหรือผู้ควบคุม ยานพาหนะเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น

มาตรา ๑๐๖ ของที่นำเข้ามาเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำ ไม่ตกอยู่ภายใต้ข้อห้ามหรือข้อจำกัดต่าง ๆ สำหรับการนำผ่านตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่ข้อห้ามหรือข้อจำกัดนั้นเกี่ยวกับศีลธรรมอันดีของประชาชน นโยบายสาธารณะ ความปลอดภัยของสาธารณชน การปกป้องชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช และการปกป้องการครอบครองสมบัติของชาติ ในด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ หรือค่านิยมทางโบราณคดี หรือการปกป้องทรัพย์สินทางการค้าหรืออุตสาหกรรม

ส่วนที่ ๒ ของตกค้าง

มาตรา ๑๐๗ ให้ของที่อยู่ในอารักขาของศุลกากรที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ เป็นของตกค้าง

(๑) ของนำเข้าที่เป็นสินค้าอันตรายตามชนิดหรือประเภทที่อธิบดีประกาศกำหนด และมีได้นำออกไปจากเขตศุลกากรภายในระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ของนำเข้าอื่นนอกจาก (๑) ที่อยู่ในอารักขาของศุลกากรเกินสามสิบวัน โดยไม่มีการยื่นใบขนสินค้าและไม่ได้เสียอากรหรือวางประกันค่าอากรที่พึงเรียกเก็บแก่ของนั้น โดยอธิบดีได้มีหนังสือแจ้งไปยังผู้ขนส่งเพื่อดำเนินการดังกล่าวให้ถูกต้อง แต่ผู้ขนส่งไม่ยอมดำเนินการให้ถูกต้องภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากอธิบดี

(๓) ของนำเข้าอื่นนอกจาก (๑) ที่ยื่นใบขนสินค้าและเสียอากรหรือวางประกันค่าอากรไว้ไม่ครบถ้วน และไม่ได้นำออกไปจากอารักขาของศุลกากรภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากอธิบดี

มาตรา ๑๐๘ ในการดำเนินการกับของตกค้างตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ให้พนักงานศุลกากรนำของนั้นออกขายทอดตลาดหรือทำลาย หรือ

(๒) ให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ขนส่ง ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร หากไม่ปฏิบัติตามให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจทำลายของนั้นได้ โดยให้บุคคลดังกล่าวเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

การดำเนินการกับของตกค้างตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด และในกรณีที่เป็นกรณีนี้นับเป็นการดำเนินการกับของตกค้างตามมาตรา ๑๐๗ (๑) ต้องคำนึงถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นประกอบด้วย

การทำลายของตกค้างตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการโดยวิธีที่ปลอดภัยต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม

ถ้าอธิบดีเห็นว่า การขายทอดตลาดตาม (๑) จะไม่ได้เงินเท่าที่ควรหรือมีเหตุอันสมควรประการอื่น อธิบดีจะสั่งให้ขายโดยวิธีอื่นก็ได้ แต่ในกรณีที่อธิบดีเห็นว่า การขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นนั้นจะไม่ได้เงินหรือประโยชน์เท่าที่ควร หรืออาจทำให้เกิดความเสียหายอย่างหนึ่งอย่างใด อธิบดีจะสั่งให้จัดการกับของนั้นตามวิธีการที่อธิบดีเห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๑๐๙ ถ้าของที่ยังมิได้รับมอบไปจากอารักขาของศาลการเป็นของที่มีสภาพเป็นของสดของเสียได้ และปรากฏว่าของนั้นได้บูดเน่าหรือเสียแล้ว อธิบดีจะสั่งให้ทำลายหรือจัดการกับของนั้นตามวิธีการที่อธิบดีเห็นสมควรเมื่อใดก็ได้ โดยอาจเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้นำของเข้าหรือผู้ขนส่งด้วยก็ได้

มาตรา ๑๑๐ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นตามมาตรา ๑๐๘ ให้หักใช้ค่าอากร ค่าเก็บรักษา ค่าขนย้าย หรือค่าภาระติดพันอย่างอื่นที่ค้างชำระแก่กรมศุลกากร รวมทั้งค่าภาษีอากรตามกฎหมายอื่นก่อน เหลือเท่าใดให้ใช้ค่าภาระติดพันต่าง ๆ ที่ต้องชำระแก่ผู้เก็บรักษาและผู้ขนส่ง ตามลำดับ เมื่อได้หักใช้เช่นนี้แล้วยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใดให้ตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่เจ้าของจะได้ขอคืนภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ได้ขายของนั้น

หมวด ๕

คลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง และท่าเรือรับอนุญาต

ส่วนที่ ๑

การจัดตั้ง

มาตรา ๑๑๑ การจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนให้ดำเนินการได้เพื่อวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑๖ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การจัดตั้งโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคงให้ดำเนินการได้เพื่อเป็นสถานที่สำหรับตรวจ เก็บหรือตรวจปล่อย ของนำเข้าหรือของส่งออกที่ยังมิได้เสียอากร

การจัดตั้งท่าเรือรับอนุญาตให้ดำเนินการได้เพื่อนำของเข้ามาในหรือส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร การผ่านแดน หรือการถ่ายลำ

มาตรา ๑๑๒ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง หรือท่าเรือรับอนุญาต ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะดำเนินการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง หรือท่าเรือรับอนุญาตนั้นได้

ในระหว่างที่มีการยื่นคำขออนุญาตจัดตั้งโรงพักสินค้า ที่มั่นคง หรือท่าเรือรับอนุญาต หากอธิบดีเห็นว่ามีความจำเป็นอาจอนุญาตให้จัดตั้งโรงพักสินค้า ที่มั่นคง หรือท่าเรือรับอนุญาตชั่วคราวไปพลางก่อนได้ โดยผู้ขอรับใบอนุญาตต้องแสดงแผนผังเกี่ยวกับสถานที่ตั้งและดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑๓ นอกจากค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ ต้องเสียค่าธรรมเนียมรายปีทุกปี

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีเมื่อครบกำหนดที่ต้องชำระ ให้อธิบดีมีหนังสือแจ้งเตือนให้ผู้ได้รับใบอนุญาตชำระภายในระยะเวลาที่กำหนด

มาตรา ๑๑๔ ในกรณีที่ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ สูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ ต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี ไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการของผู้ได้รับใบอนุญาตนั้น

ส่วนที่ ๒

การดำเนินการ

มาตรา ๑๑๖ ในคลังสินค้าทัณฑ์บนให้ดำเนินการได้ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) เก็บของในคลังสินค้าทัณฑ์บน
- (๒) แสดงและขายของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน
- (๓) ผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดกับของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๑๑๗ อธิบดีอาจเรียกประกันจากผู้ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ทำทัณฑ์บนหรือให้ประกันอย่างอื่น เพื่อเป็นประกันค่าอากรหรือค่าใช้จ่ายอย่างอื่น ซึ่งกรมศุลกากรอาจเรียกต้องได้ตามกฎหมายหรือข้อตกลงก็ได้

มาตรา ๑๑๘ การตรวจของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงใด ให้กระทำ ณ คลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงนั้น

ในกรณีที่เห็นสมควร อธิบดีจะสั่งให้ทำการตรวจของเข้าหรือตรวจของออก ณ สถานที่ใดสถานที่หนึ่งนอกจากที่กำหนดในวรรคหนึ่งก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑๙ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินพิธีการศุลกากร พนักงานศุลกากรผู้กำกับท่าเรือรับอนุญาต จะสั่งให้เอาของที่ยังไม่ได้ตรวจเข้าเก็บไว้ในโรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงก็ได้

มาตรา ๑๒๐ ของที่เก็บในโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคง ต้องเก็บไว้ในหีบห่อหรือภาชนะบรรจุเดิมตามที่ได้นำเข้ามา เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรให้เคลื่อนย้ายหีบห่อหรือภาชนะบรรจุได้ ณ ท่าเรือรับอนุญาต หรืออนุญาตให้นำมารวม คัดเลือก แบ่งแยก บรรจุหรือกลับบรรจุใหม่ ในโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคงนั้น และให้พนักงานศุลกากรจรรยาบรรณของที่เก็บนั้นไว้

การเปลี่ยนแปลง การเคลื่อนย้าย หรือการดำเนินการใด ๆ แก่ของ หีบห่อหรือภาชนะบรรจุ เครื่องหมายและเลขหมายกำกับหีบห่อ ไปจากที่เก็บไว้ตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร หรือมีอำนาจดำเนินการได้ตามกฎหมาย

ของ หีบห่อ หรือภาชนะบรรจุใด ที่มีการเปลี่ยนแปลง การเคลื่อนย้าย หรือการดำเนินการใด ๆ โดยมีได้เป็นไปตามที่กำหนดในวรรคสอง ให้ริบเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๑๒๑ ของที่ยังไม่ได้ตรวจจะเคลื่อนย้าย นำมารวม คัดเลือก แบ่งแยก บรรจุหรือกลับบรรจุใหม่ ซึ่งของนั้น ณ ท่าเรือรับอนุญาต หรือสถานที่สำหรับขนถ่ายของจากยานพาหนะมิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรและต้องมีพนักงานศุลกากรกำกับตรวจตราอยู่ด้วย

ของที่มีการเคลื่อนย้าย นำมารวม คัดเลือก แบ่งแยก บรรจุหรือกลับบรรจุใหม่ โดยมีได้เป็นไปตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ให้ริบเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๑๒๒ ของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนหนึ่งจะย้ายไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่น หรือของที่เก็บในโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคงหนึ่งจะย้ายไปเก็บไว้ในโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคงอื่นก็ได้ โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒๓ การนำของเข้าไปในหรือการปล่อยของออก การเก็บของ การขนถ่ายของ การตรวจตราและการควบคุมของ ในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง และท่าเรือรับอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒๔ เมื่อผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกได้ยื่นใบขนสินค้าและได้ขนของเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยได้ปฏิบัติตามกฎหมาย รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดแล้ว ให้พนักงานศุลกากรรับรองรายละเอียดแห่งของนั้น และให้ถือว่าของที่ขนเข้าเก็บนั้นได้เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยถูกต้องแล้ว

รายละเอียดแห่งของซึ่งพนักงานศุลกากรได้รับรองตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้สำหรับประเมินอากรแก่ของนั้น แต่ในกรณีที่ได้ใช้ของดังกล่าวเพื่อการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้คำนวณปริมาณที่ใช้ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดหรือเห็นชอบ

ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน จัดทำและยื่นรายงานการขนของตามวรรคหนึ่งเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒๕ ในกรณีที่น่าสงสัยว่าของในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือ ที่มันคง มีปริมาณแตกต่างจากผู้ได้รับใบอนุญาตแจ้งไว้ต่อพนักงานศุลกากรในเวลาที่นำของนั้น เข้าเก็บโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้ถือว่าของตามปริมาณที่แตกต่างกันนั้นเป็นของที่ยังมีได้ผ่าน พิธีการศุลกากร

มาตรา ๑๒๖ ให้ยกเว้นการเก็บอากรขาเข้าและอากรขาออกแก่ของที่ปล่อยออกไป จากคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ ไม่ว่าจะปล่อยออกไปในสภาพเดิม ที่นำเข้าหรือในสภาพอื่น

การปล่อยของออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน หากเป็นการโอนเข้าไปในคลังสินค้า ทัณฑ์บนอื่น หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา ๒๙ หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากร ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการส่งออกไปนอ กราชอาณาจักรในเวลาที่ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การรับของที่ได้โอนหรือจำหน่ายตามวรรคสอง ให้ถือว่าเป็นการนำเข้ามาใน ราชอาณาจักรหรือนำเข้าสำเร็จในเวลาที่ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มิให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับการนำของในราชอาณาจักรที่ต้องเสียอากร ขาออกเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน และได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรในสภาพเดิม

มาตรา ๑๒๗ ในกรณีที่ของใดมีกฎหมายบัญญัติให้ได้รับการยกเว้นหรือคืนอากร เมื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หากนำของนั้นเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามมาตรา ๑๒๖ (๒) หรือ (๓) ให้ได้รับการยกเว้นหรือคืนอากร โดยถือว่าของนั้นได้ส่งออกนอกราชอาณาจักรในเวลา ที่ได้นำของเช่นนั้นเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน ทั้งนี้ โดยให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒๘ อธิบดีอาจยกเว้นอากรหรือคืนอากรให้แก่ผู้นำของเข้า สำหรับของ ที่สูญหายหรือถูกทำลายโดยเหตุสุดวิสัย ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ของที่อยู่ระหว่างขนย้ายเพื่อเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือ ที่มันคง ในเวลาที่ขนย้ายหรือรับเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มันคง

(๒) ของที่อยู่ระหว่างการขนถ่าย ณ ท่าเรือรับอนุญาต

(๓) ของที่ได้ยื่นใบขนสินค้าเพื่อเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน ในขณะที่เก็บใน คลังสินค้าทัณฑ์บน หรือ

(๔) ของที่ได้ยื่นใบขนสินค้าเพื่อนำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน ในขณะที่รับมอบ ไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน

การยกเว้นอากรและการคืนอากรตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ ผู้ใดประสงค์จะเลิกการดำเนินการ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันที่จะเลิกการดำเนินการ

การแจ้งเลิกการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มันคงที่แจ้งการเลิกการดำเนินการตามมาตรา ๑๒๙ ต้องหยุดการดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาต

ในกรณีที่เป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนให้จัดการกับของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งให้ผู้นำของเข้านำของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน พร้อมทั้งชำระอากรให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด หรือ

(๒) ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำของไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนเขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา ๒๙ หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิธีศุลกากรหรือกฎหมายอื่น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่เป็นโรงพักสินค้าหรือที่มันคง ให้ถือว่าของที่เก็บในโรงพักสินค้าหรือที่มันคงนั้นเป็นของตกค้าง และให้ดำเนินการกับของนั้นตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๘

อธิบดีจะอนุญาตให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มันคง เลิกการดำเนินการได้ต่อเมื่อได้มีการดำเนินการตามวรรคสองหรือวรรคสามแล้ว และให้ใบอนุญาตสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เลิกการดำเนินการนั้น

มาตรา ๑๓๑ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ซึ่งได้แจ้งการเลิกการดำเนินการตามมาตรา ๑๒๙ แต่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓๐ ภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนดให้อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน และให้ของที่อยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นเป็นของที่ต้องเสียอากรนับแต่วันที่อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าว โดยให้คำนวณอากรตามมาตรา ๑๔ (๑)

ส่วนที่ ๓

การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๑๓๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขในใบอนุญาต ให้อธิบดีมีหนังสือเตือนให้ปฏิบัติหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้นั้นไม่ปฏิบัติตามให้อธิบดีสั่งพักใช้ใบอนุญาต

ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาตต้องหยุดดำเนินการตามใบอนุญาตเป็นการชั่วคราวภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๓๓ อธิบดีมีอำนาจสั่งยกเลิกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓๒ ก่อนกำหนดเวลาได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ถูกพักใช้ใบอนุญาตนั้นได้ปฏิบัติถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขในใบอนุญาตแล้ว

มาตรา ๑๓๔ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ดำเนินการภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต หรือหยุดดำเนินการติดต่อกันเกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันโดยไม่ได้แจ้งให้อธิบดีทราบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ถูกพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป

(๓) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(๔) ไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๑๓

วรรคสอง

มาตรา ๑๓๕ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓๒ หรือมาตรา ๑๓๔ ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งผู้ได้รับใบอนุญาตทราบ และให้ปิดประกาศหนังสือแจ้งการพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ทำการของผู้ได้รับใบอนุญาต

ให้นำมาตรา ๑๓๐ และมาตรา ๑๓๑ มาใช้บังคับกับผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตโดยอนุโลม

หมวด ๖
เขตปลอดอากร

ส่วนที่ ๑
การจัดตั้งเขตปลอดอากร

มาตรา ๑๓๖ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งเขตปลอดอากรเพื่อประโยชน์ทางอากรศุลกากร ในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของ ประเทศ ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะดำเนินการจัดตั้งเขตปลอดอากรนั้นได้

มาตรา ๑๓๗ ของที่นำเข้าไปในเขตปลอดอากรให้ได้รับยกเว้นอากรหรือคืนอากร ตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา ๑๓๘ ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรต้องมีคุณสมบัติและ ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเฉพาะ หรือเป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัท มหาชนจำกัด

(๒) มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง หรือมีสิทธิบริหารจัดการในที่ดินหรือพื้นที่ ที่ขอจัดตั้ง

(๓) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากร

(๔) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากร หรือเคยถูกเพิกถอน ใบอนุญาตมาแล้วเกินสามปี

(๕) มีคุณสมบัติหรือไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓๙ นอกจากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากร ผู้ได้รับ ใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรต้องเสียค่าธรรมเนียมรายปีทุกปี

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีเมื่อครบกำหนด ที่ต้องชำระ ให้อธิบดีมีหนังสือแจ้งเตือนให้ผู้ได้รับใบอนุญาตชำระภายในระยะเวลาที่กำหนด

มาตรา ๑๔๐ ในกรณีที่ใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรสูญหาย ถูกทำลาย หรือ ชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรต้องแสดงใบอนุญาตหรือ
ใบแทนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี ไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการของผู้ได้รับ
ใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๑๔๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรผู้ใดประสงค์จะเลิก
การดำเนินการ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีทราบล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันก่อนวันที่
ประสงค์จะเลิกดำเนินการ

การแจ้งเลิกการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรที่แจ้งการเลิกการดำเนินการ
ตามมาตรา ๑๔๒ ต้องหยุดการดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตและแจ้งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบ
กิจการในเขตปลอดอากรดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) นำของออกจากเขตปลอดอากร พร้อมทั้งชำระอากรให้ครบถ้วนภายในระยะเวลา
ที่อธิบดีกำหนด หรือ

(๒) ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำของไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน
เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา ๒๙ หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วย
พิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่นแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดี
ประกาศกำหนด

อธิบดีจะอนุญาตให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรเลิกการดำเนินการได้
ต่อเมื่อได้มีการดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว และให้ใบอนุญาตสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต
ให้เลิกการดำเนินการนั้น

มาตรา ๑๔๔ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรซึ่งได้แจ้งการเลิก
การดำเนินการตามมาตรา ๑๔๒ แต่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔๓ ภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด
ให้อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากร และให้สิทธิประโยชน์สำหรับของที่อยู่ใน
เขตปลอดอากรนั้นสิ้นสุดลง และให้ของที่อยู่ในเขตปลอดอากรนั้นเป็นของที่ต้องเสียอากรนับแต่
วันที่อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าว โดยให้คำนวณอากรตามมาตรา ๑๕๔

มาตรา ๑๕๕ ให้นำมาตรา ๑๓๒ มาตรา ๑๓๓ มาตรา ๑๓๔ มาตรา ๑๓๕ วรรคหนึ่ง
มาตรา ๑๔๓ และมาตรา ๑๔๔ มาใช้บังคับกับการพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาตจัดตั้ง
เขตปลอดอากรโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

การขออนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดอากร

มาตรา ๑๔๖ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการในเขตปลอดอากรต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะประกอบกิจการในเขตปลอดอากรนั้นได้

มาตรา ๑๔๗ ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดอากรต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นนิติบุคคล
- (๒) ได้รับความยินยอมให้ประกอบกิจการจากผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากร
- (๓) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดอากร
- (๔) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดอากร หรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดอากรมาแล้วเกินสามปี
- (๕) มีคุณสมบัติหรือไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔๘ให้นำมาตรา ๑๓๙ มาตรา ๑๔๐ มาตรา ๑๔๑ มาตรา ๑๔๒ มาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๔๔ และมาตรา ๑๔๕ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับแก่ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากรโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากรต้องประกอบกิจการตามที่ขออนุญาตอันเป็นกิจการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเขตปลอดอากรนั้น

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากรมีความประสงค์จะเปลี่ยนแปลง เพิ่ม หรือลดประเภทกิจการที่จะดำเนินการ ต้องขออนุญาตต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะดำเนินการต่อไปได้

มาตรา ๑๕๐ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมเขตปลอดอากร ให้อธิบดีมีอำนาจออกประกาศกำหนดประเภทหรือชนิดแห่งของที่จะนำเข้าไปในหรือปล่อยออกจากเขตปลอดอากร และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่เห็นสมควร

ส่วนที่ ๓

สิทธิประโยชน์ในเขตปลอดอากร

มาตรา ๑๕๑ ให้ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อนำเข้าไปในเขตปลอดอากร ได้รับยกเว้นอากรขาเข้า ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้ รวมทั้งส่วนประกอบแห่งของดังกล่าวที่จำเป็นต่อการประกอบกิจการ โดยให้รวมถึงของที่ใช้ในการสร้าง ประกอบหรือติดตั้งโรงงานหรืออาคารในเขตปลอดอากร

(๒) ของที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ หรือ

(๓) ของที่ปล่อยออกมาจากเขตปลอดอากรอื่น

ให้ยกเว้นอากรขาออกสำหรับของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากรเพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

การยกเว้นอากรขาเข้าและอากรขาออกตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕๒ ในกรณีการนำของเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำวัตถุดิบภายในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากรเพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดกับของนั้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ของนั้นได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพ การประทับตราหรือเครื่องหมายใด ๆ แก่ของนั้น

การปล่อยของตามวรรคหนึ่งออกจากเขตปลอดอากรเพื่อใช้หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ให้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพ การประทับตรา หรือเครื่องหมายใด ๆ แก่ของนั้น โดยถือเสมือนว่าของนั้นได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรในวันที่นำออกจากเขตปลอดอากร

การนำของเข้าหรือการปล่อยของออกจากเขตปลอดอากรตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕๓ ในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติให้ของใดได้รับยกเว้นหรือคืนอากรเมื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หากนำของนั้นเข้าไปในเขตปลอดอากร ให้ได้รับยกเว้นอากรหรือคืนอากร โดยให้ถือว่าของนั้นได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรในเวลาที่ได้นำของเช่นนั้นเข้าไปในเขตปลอดอากร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕๔ ของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากรเพื่อนำเข้ามาในราชอาณาจักร ไม่ว่าจะของนั้นจะนำเข้ามาจากนอกราชอาณาจักรหรือจากในราชอาณาจักร ให้คำนวณอากรตามสภาพ แห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาที่ปล่อยของนั้นออกไปจากเขตปลอดอากร

ในกรณีที่น่าขงที่มีอยู่ในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากร โดยขงที่นำเข้าไปนั้นไม่มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรหรือคืนอากร ไม่ต้องนำขงดังกล่าวมาคำนวณอากร

การคำนวณอากรตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕๕ การนำขงออกจากเขตปลอดอากรเพื่อใช้หรือจำหน่ายภายใน ราชอาณาจักรหรือเพื่อโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำขงเข้าตามมาตรา ๒๔ หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็น การนำเข้ามาในราชอาณาจักรและเป็นการนำเข้ามาสำเร็จในเวลาที่น่าขงเช่นนั้นออกจาก เขตปลอดอากร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การนำขงในเขตปลอดอากรไปใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่นนอกวัตถุประสงค์ ในการจัดตั้งเขตปลอดอากร หรือการประกอบกิจการในเขตปลอดอากร ให้ถือว่าเป็นการนำขง ออกจากเขตปลอดอากร เว้นแต่เป็นการนำออกไปเพื่อกำจัดหรือทำลายขงที่เสียหาย ขงที่ใช้ไม่ได้ หรือขงที่ไม่ได้ใช้ซึ่งอยู่ในเขตปลอดอากร โดยได้รับอนุญาตจากอธิบดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕๖ การนำขงเข้าไปในหรือปล่อยขงออก การเก็บขง การขนถ่ายขง การตรวจตราและการควบคุมขงในเขตปลอดอากร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๗

พนักงานศุลกากร

มาตรา ๑๕๗ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม บทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากร ให้พนักงานศุลกากร ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานประกอบการหรือสถานที่อื่นที่เกี่ยวกับการประกอบการ ของผู้นำขงเข้า ผู้ส่งขงออก ผู้ขนส่ง หรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าว หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลา ทำการของสถานที่นั้น ในการนี้มีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวหรือบุคคลที่อยู่ในสถานที่นั้นปฏิบัติเท่าที่ จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

(๒) จับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องมีหมายจับ เมื่อปรากฏว่ามีการกระทำความผิดซึ่งหน้าหรือมีเหตุอื่นตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติไว้ เพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไป

(๓) ยึดหรืออายัดบัญชี เอกสาร หลักฐาน ข้อมูล หรือสิ่งของอื่นใดที่อาจใช้พิสูจน์ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากร

(๔) มีหนังสือเรียกผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก ผู้ขนส่ง หรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าวหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำของเข้าหรือการส่งของออก มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาประกอบการพิจารณาได้ ทั้งนี้ ต้องใช้เวลาแก่บุคคลดังกล่าวไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

มาตรา ๑๕๘ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจของที่กำลังผ่านพิธีการศุลกากร หรืออยู่ในอำนาจกำกับตรวจตราของศุลกากร และเอาตัวอย่างของไปเพื่อตรวจสอบ หรือประเมินราคา หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นของทางราชการได้ตามความจำเป็น โดยไม่ต้องชดใช้ราคา ทั้งนี้ ต้องกระทำด้วยวิธีการที่จะทำให้เจ้าของเสียหายหรือมีภาระน้อยที่สุด และถ้ามีของคงเหลือให้ส่งคืนแก่เจ้าของโดยมิชักช้า

มาตรา ๑๕๙ การใช้อำนาจของพนักงานศุลกากรซึ่งอธิบดีมอบหมายตามมาตรา ๑๕๗ หรือพนักงานศุลกากรมาตรา ๑๕๘ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๖๐ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่า มีการใช้ยานพาหนะใดในการนำหรือพาของที่ยังมิได้เสียอากร ของต้องห้าม ของต้องจำกัด หรือของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร เข้ามาในราชอาณาจักร หรือส่งหรือพาของดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักร ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจสั่งให้หยุดยานพาหนะเพื่อตรวจหรือค้นยานพาหนะ หรือบุคคลที่อยู่ในยานพาหนะนั้น

มาตรา ๑๖๑ พนักงานศุลกากรอาจตรวจหรือค้นหีบห่อของผู้โดยสารที่เข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรได้ หากพบว่ามีของที่ยังมิได้เสียอากร ของต้องห้าม ของต้องจำกัด หรือของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจยึดหีบห่อหรือของนั้นไว้ได้

มาตรา ๑๖๒ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจเข้าไปตรวจของ ณ สถานประกอบการ สถานที่อื่นที่เกี่ยวข้อง หรือยานพาหนะใดตามที่ผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

มาตรา ๑๖๓ อธิบดีมีอำนาจตั้งด่านตรวจเรือเข้าและออก และจะมอบหมายให้พนักงานศุลกากรประจำอยู่ในเรือลำใด ๆ ในเวลาที่เรื่อนั้นอยู่ในเขตน่านน้ำไทยก็ได้

เรือทุกลำที่จะผ่านด่านตรวจต้องมีพนักงานศุลกากรขึ้นเรือกำกับไปด้วย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรกำกับด่านตรวจ และเมื่อเรือลำนั้นจะออกจากเขตท่าให้หยุดลอยลำที่ด่านตรวจเพื่อส่งพนักงานศุลกากรขึ้นจากเรือ

มาตรา ๑๖๔ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่า เรือลำใดเป็นเรือที่พึงต้องถูกยึดหรือตรวจตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจสั่งให้นายเรือลำนั้นหยุดลอยลำหรือนำเรือไปยังที่ใดที่หนึ่ง หากนายเรือฝ่าฝืนให้พนักงานศุลกากรเตือนให้นายเรือปฏิบัติตามคำสั่ง และหากนายเรือฝ่าฝืนคำสั่งเตือนดังกล่าว ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจดำเนินการใด ๆ เพื่อบังคับให้ปฏิบัติตามหรือนำเรือไป หรือเพื่อป้องกันการหลบหนี

มาตรา ๑๖๕ เรือที่มีระวางบรรทุกไม่เกินสองร้อยห้าสิบตันกรอส ยานพาหนะอื่นใด เว้นแต่อากาศยาน ทียบห่อ ภาชนะบรรจุ หรือสิ่งใด ๆ หากได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการย้าย ช้อนเร้น หรือขนของที่มีได้เสียอากร ของต้องห้าม ของต้องจำกัด หรือของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากรให้รีบเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมิได้ผู้กลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

ถ้าเรือที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำตามวรรคหนึ่งมีระวางบรรทุกเกินสองร้อยห้าสิบตันกรอส ให้ศาลมีอำนาจสั่งริบเรือนั้นได้ตามควรแก่การกระทำความผิด

มาตรา ๑๖๖ ของที่ยังมิได้เสียอากร ของต้องห้าม ของต้องจำกัด หรือของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร เป็นของที่พึงต้องริบตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖๗ ให้พนักงานศุลกากร พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ มีอำนาจยึดหรืออายัดสิ่งใด ๆ อันจะพึงต้องริบหรือเป็นที่สงสัยว่าจะพึงต้องริบตามพระราชบัญญัตินี้ไว้ได้ สิ่งที่ยึดไว้วันนั้น หากตรวจสอบแล้วพบว่าสิ่งนั้นไม่เป็นของอันพึงต้องริบ ให้เพิกถอนการอายัดสิ่งนั้น แต่กรณีเป็นสิ่งอันพึงต้องริบ ให้พนักงานศุลกากร พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ มีอำนาจยึดสิ่งนั้น

สิ่งที่ยึดไว้วันนั้น ถ้าเป็นยานพาหนะที่ใช้ในการกระทำความผิด และเจ้าของหรือผู้มีสิทธิไม่มายื่นคำร้องขอคืนภายในกำหนดหกสิบวันหรือถ้าเป็นสิ่งอื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ยึดให้ถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่ใช่เจ้าของ และให้ตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๑๖๘ ในกรณีของที่ริบได้เนื่องจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มิได้เป็นของผู้กระทำความผิด ให้ศาลมีอำนาจสั่งริบได้ถ้าเจ้าของนั้นรู้หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีหรือจะมีการกระทำความผิด แต่มิได้กระทำการใดเพื่อมิให้เกิดการกระทำความผิดหรือแก้ไขให้การกระทำนั้นบรรลุผล หรือมิได้ระมัดระวังมิให้ของนั้นไปเกี่ยวข้องกับกระทำความผิด

มาตรา ๑๖๙ ถ้าพนักงานศุลกากรพบว่าบุคคลใดมีสิ่งอันจะพึงต้องริบตามพระราชบัญญัตินี้ไว้ในครอบครอง ให้บันทึกข้อเท็จจริงที่ตนเองได้พบเห็นไว้เป็นหลักฐาน โดยให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าข้อเท็จจริงที่จดแจ้งไว้ในบันทึกนั้นเป็นความจริง และผู้นั้นได้นำสิ่งนั้นเข้ามาโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือนำเข้ามาโดยยังมีได้ผ่านพิธีการศุลกากร เว้นแต่จะพิสูจน์ได้เป็นอย่างอื่น

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินด้วย

มาตรา ๑๗๐ บรรดาของหรือสิ่งที่ยึดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากรต้องส่งมอบให้พนักงานศุลกากรเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป ของหรือสิ่งที่ยึดและตกเป็นของแผ่นดินหรือที่ศาลสั่งให้ริบตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากร ให้จำหน่ายตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๗๑ ถ้าของที่ยึดไว้เป็นของสดของเสียได้ หรือถ้าหน่วงช้าไว้ จะเป็นการเสี่ยงความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะมากเกินไป อธิบดีจะสั่งให้ขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นก่อนที่ของนั้นจะตกเป็นของแผ่นดินก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

เงินที่ได้รับจากการขายของตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายและค่าภาระติดพันแล้ว ให้ถือไว้แทนของ

มาตรา ๑๗๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานศุลกากรตามพระราชบัญญัตินี้ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๑๗๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานศุลกากรต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานศุลกากร ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗๔ ในกรณีที่ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้นในทะเลอาณาเขต เมื่อพนักงานศุลกากรจับผู้กระทำความผิดและส่งให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ใด ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่นั้นเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ และมีให้นับระยะเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้กระทำความผิดส่งให้พนักงานสอบสวนเป็นเวลาควบคุมผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๘
อำนาจทางศุลกากรในพื้นที่เฉพาะ

ส่วนที่ ๑
เขตควบคุมศุลกากร

มาตรา ๑๗๕ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับศุลกากรในเขตท้องที่ใด ให้กำหนดเขตท้องที่นั้นเป็นเขตควบคุมศุลกากรโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ภายในเขตควบคุมศุลกากรที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจหรือค้นโรงเรือน สถานที่ ยานพาหนะ หรือบุคคลใด ๆ ไม่ว่าในเวลากลางวันหรือกลางคืน โดยไม่ต้องมีหมายค้น ทั้งนี้ พนักงานศุลกากรต้องแสดงเหตุผลอันสมควรก่อนที่จะใช้อำนาจนั้นด้วย

ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า บุคคลที่ถูกตรวจหรือค้นตามวรรคสอง ได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากร และบุคคลนั้นไม่สามารถแสดงเหตุผลอันสมควรได้ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจจับกุมบุคคลนั้นโดยไม่ต้องมีหมายจับ เพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๗๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๗๕ วรรคหนึ่ง อธิบดีมีอำนาจออกประกาศกำหนดประเภทหรือชนิดแห่งของผู้ทำการค้าภายในเขตควบคุมศุลกากรต้องจัดให้มีบัญชีเพื่อแสดงรายละเอียดแห่งของนั้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจบัญชีและของที่ระบุไว้ในบัญชีตามวรรคหนึ่ง หากพบว่าของนั้นมีจำนวนหรือปริมาณแตกต่างจากที่ระบุไว้ในบัญชีโดยไม่สามารถแสดงเหตุผลอันสมควรได้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ของที่มีจำนวนหรือปริมาณแตกต่างนั้นเป็นของที่มีไว้หรือได้มาโดยยังไม่ได้เสียอากร

มาตรา ๑๗๗ ภายในเขตควบคุมศุลกากร อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดบริเวณพิเศษเพื่อควบคุมการขนย้ายของในบริเวณดังกล่าว โดยให้มีแผนที่แสดงเขตและระบุท้องที่ที่อยู่ในบริเวณพิเศษนั้นแนบท้ายประกาศด้วย

การขนย้ายของเข้าหรือออก หรือภายในบริเวณพิเศษ ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๒
พื้นที่ควบคุมร่วมกัน

มาตรา ๑๗๘ ในส่วนนี้

“พื้นที่ควบคุมร่วมกัน” หมายความว่า พื้นที่ที่กำหนดให้เป็นพื้นที่ควบคุมร่วมกัน ตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน

“ความตกลง” หมายความว่า ความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน

มาตรา ๑๗๙ ให้กรมศุลกากรมีอำนาจทางศุลกากรทั้งปวงในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน เช่นเดียวกับในเขตศุลกากร

มาตรา ๑๘๐ การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานศุลกากรในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน นอกราชอาณาจักร ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักร

มาตรา ๑๘๑ การดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากรที่ตรวจพบในพื้นที่ควบคุมร่วมกันในราชอาณาจักร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดตามกฎหมายไทย ให้พนักงานศุลกากร ของรัฐบาลไทยดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

(๒) ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดตามกฎหมายของประเทศภาคีตามความตกลง และเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเทศภาคีตามความตกลงร้องขอ ให้พนักงานศุลกากรของรัฐบาลไทย ส่งบุคคล สัตว์ พืช ของ ตลอดจนพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะ และคนประจำพาหนะที่ใช้ขนส่ง สิ่งดังกล่าวไปยังประเทศภาคีตามความตกลง ทั้งนี้ อธิบดีอาจยกเว้นอากรที่จะต้องเสียหรือคืนอากร ที่ได้เสียไว้แล้วสำหรับของที่นำเข้านั้นได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดทั้งตามกฎหมายไทยและกฎหมายของ ประเทศภาคีตามความตกลง ให้พนักงานศุลกากรของรัฐบาลไทยดำเนินการตามกฎหมายไทย และเมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว ให้รายงานผลการดำเนินการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเทศภาคีตาม ความตกลงทราบ และถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเทศภาคีตามความตกลงร้องขอ พนักงานศุลกากร ของรัฐบาลไทยจะส่งบุคคล สัตว์ พืช ของ ตลอดจนพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะ และคนประจำพาหนะ ที่ใช้ขนส่งสิ่งดังกล่าวไปยังประเทศภาคีตามความตกลงเมื่อได้มีการดำเนินการตามกฎหมายไทย เสร็จแล้วก็ได้

มาตรา ๑๘๒ การดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากร ที่ตรวจพบในพื้นที่ควบคุมร่วมกันนอกราชอาณาจักร ให้พนักงานศุลกากรของรัฐบาลไทยร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเทศภาคีตามความตกลง ให้ส่งบุคคล สัตว์ พืช ของ ตลอดจนพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะ และคนประจำพาหนะที่ใช้ขนส่ง สิ่งดังกล่าวมายังราชอาณาจักร เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากรต่อไป

การดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำความผิดทั้งตามกฎหมายไทยและกฎหมายของประเทศภาคีตามความตกลงที่เกี่ยวกับการขนส่งข้ามพรมแดนที่ตรวจพบในพื้นที่ควบคุมร่วมกันนอกราชอาณาจักร พนักงานศุลกากรของรัฐบาลไทยจะร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเทศภาคีตามความตกลง ให้ส่งบุคคล สัตว์ พืช ของ ตลอดจนพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะ และคนประจำพาหนะที่ใช้ขนส่งสิ่งดังกล่าวมายังราชอาณาจักร เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากรก็ได้

มาตรา ๑๘๓ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดระเบียบและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการศุลกากร ในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน

ส่วนที่ ๓ การค้าชายฝั่ง

มาตรา ๑๘๔ การค้าชายฝั่ง หมายถึง การขนส่งของทางทะเลจากท่าหนึ่ง ในราชอาณาจักรไปยังอีกท่าหนึ่งในราชอาณาจักร เพื่อรับค่าตอบแทนในการขนส่งของ รวมทั้งการซื้อขายของที่ขนมานั้น

ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดรูปแบบและลักษณะที่ถือว่าเป็นการค้าชายฝั่ง ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๘๕ เรือที่ทำการค้าชายฝั่งต้องเป็นเรือที่มีสัญชาติไทย หรือเป็นเรือที่ได้รับอนุญาตให้ทำการค้าในน่านน้ำไทยได้ตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

มาตรา ๑๘๖ เรือที่ทำการค้าชายฝั่งที่จะออกจากท่า ให้นายเรือทำบัญชีสินค้า แสดงรายละเอียดแห่งของในเรือยื่นต่อพนักงานศุลกากร ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดี ประกาศกำหนด

เมื่อพนักงานศุลกากรได้รับบัญชีสินค้าตามวรรคหนึ่ง และได้ลงลายมือชื่อรับรอง ความถูกต้องของบัญชีสินค้านั้นแล้ว ให้ถือว่าบัญชีสินค้านั้นเป็นใบปล่อยสินค้าและปล่อยเรือ

เมื่อเรือที่ทำการค้าชายฝั่งมาถึงท่าอีกแห่งหนึ่งแล้ว ให้นายเรือแสดงใบอนุญาต ปล่อยสินค้าและปล่อยเรือแก่พนักงานศุลกากรผู้รับผิดชอบพื้นที่ที่เรือนั้นมาถึงภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง

นับแต่เรือมาถึง เพื่อตรวจสอบของที่บรรทุกหรือขนส่งมาในเรือนั้นว่าถูกต้องตรงกับบัญชีสินค้าที่บรรทุกหรือขนส่งมาจากท่าเรือต้นทาง

ในกรณีที่ตรวจสอบพบว่าของที่บรรทุกหรือขนส่งมาในเรือมีชนิด ประเภท ปริมาณ แตกต่างจากบัญชีสินค้า ให้สันนิษฐานว่าของที่มีชนิด ประเภท หรือปริมาณต่างต่างนั้นเป็นของที่นำเข้าหรือส่งออกโดยยังมีได้เสียอากร

ก่อนการขนถ่ายของขึ้นจากเรือ นายเรือต้องยื่นใบอนุญาตปล่อยสินค้าและใบปล่อยเรือแก่พนักงานศุลกากร เมื่อได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรแล้วจึงจะทำการขนถ่ายของขึ้นได้ โดยต้องทำเช่นนี้ต่อไปทุก ๆ ท่าที่เรือนั้นเดินทางไปถึง

มาตรา ๑๘๗ ให้นายเรือเก็บรักษาบัญชีสินค้าตามมาตรา ๑๘๖ ทุกเที่ยว การเดินเรือไว้ในเรือนั้นเป็นระยะเวลาหกเดือน เพื่อให้พนักงานศุลกากรตรวจสอบและจัดบันทึกการตรวจสอบลงในบัญชีสินค้านั้น

มาตรา ๑๘๘ ห้ามมิให้ขนถ่ายของจากเรือที่ทำการค้าขายฝั่งในระหว่างเดินทาง เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นอันมีอาจหลีกเลี่ยงได้ และได้แจ้งเหตุดังกล่าวต่อพนักงานศุลกากรผู้รับผิดชอบพื้นที่ที่เรือนั้นมาถึง

ส่วนที่ ๔

เขตต่อเนื่อง

มาตรา ๑๘๙ เรือทุกลำที่เข้ามาหรือหยุดลอยลำหรือจอดเรือในเขตต่อเนื่อง ต้องตอบคำถามของพนักงานศุลกากรเกี่ยวกับเรือ คนประจำเรือ คนโดยสาร การเดินทาง ลักษณะแห่งของในเรือ และสิ่งทีนำมาในเรือ และต้องปฏิบัติตามคำสั่งอันควรของพนักงานศุลกากร

มาตรา ๑๙๐ ห้ามมิให้เรือที่อยู่ในเขตต่อเนื่องขนถ่ายของใด ๆ โดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร

ของใดที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามมาตรา นี้ ให้รับเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมิผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

มาตรา ๑๙๑ ให้นำมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๑๕๗ (๒) มาตรา ๑๖๐ มาตรา ๑๖๔ มาตรา ๑๖๕ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๖๙ และมาตรา ๑๗๐ มาใช้บังคับกับการกระทำที่เกิดขึ้นในเขตต่อเนื่อง และให้นำบทกำหนดโทษที่เกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าวรวมทั้งบทกำหนดโทษตามมาตรา ๒๑๔ มาตรา ๒๑๙ มาตรา ๒๒๑ และมาตรา ๒๔๓ มาใช้บังคับด้วย

มาตรา ๑๕๒ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการลักลอบหรือจะลักลอบหนีศุลกากรหรือมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตต่อเนื่อง ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจสั่งให้นายเรือหยุดลอยลำหรือนำเรือไปยังที่ใดที่หนึ่ง เพื่อการตรวจหรือค้น จับกุม หรือดำเนินคดีได้

เมื่อพนักงานศุลกากรได้จับผู้กระทำความผิดและส่งให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ใดแล้ว ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่นั้นมีอำนาจสอบสวนในระหว่างรอคำสั่งแต่งตั้งพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบจากอัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทั้งนี้ มีให้นับระยะเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้กระทำความผิดส่งให้พนักงานสอบสวนเป็นเวลาควบคุมผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ส่วนที่ ๕ พื้นที่พัฒนาร่วม

มาตรา ๑๕๓ ในส่วนนี้
“พื้นที่พัฒนาร่วม” หมายความว่า พื้นที่พัฒนาร่วมตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรร่วมไทย - มาเลเซีย
“ของที่ได้รับความเห็นชอบทางศุลกากร” หมายความว่า ของที่ได้รับยกเว้นอากรศุลกากรทั้งตามกฎหมายของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียที่เกี่ยวกับศุลกากร

มาตรา ๑๕๔ การจัดระเบียบการเคลื่อนย้ายของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา ๑๕๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๒๐๐ (๔) กรมศุลกากรยังคงใช้อำนาจทางศุลกากรทั้งปวงที่เกี่ยวกับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วม

มาตรา ๑๕๖ การเคลื่อนย้ายของใด ๆ เข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (๑) ของใด ๆ ที่เข้ามาในพื้นที่พัฒนาร่วมจาก
 - (ก) ประเทศอื่นใดนอกจากราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย คลังสินค้าใด ๆ ที่ได้รับใบอนุญาต หรือบริเวณท่าขนของราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ให้ถือว่าเป็นของนำเข้า
 - (ข) ราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ให้ถือว่าเป็นการเคลื่อนย้ายภายในประเทศ ทั้งนี้ ของนั้นจะต้องเป็นของที่ได้รับความเห็นชอบทางศุลกากร เครื่องมือเครื่องใช้ และวัสดุสิ่งของสำหรับใช้ในพื้นที่พัฒนาร่วม

(๒) ของที่ผลิตในพื้นที่พัฒนาร่วมที่เข้ามาในราชอาณาจักรไทย หรือไปยังมาเลเซีย หรือประเทศที่สาม ให้ถือว่าเป็นของส่งออก

(๓) ของที่เคลื่อนย้ายเข้าไปในพื้นที่พัฒนาร่วมตาม (๑) (ข) และต่อมาของนั้น เข้ามาในราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ให้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายของราชอาณาจักรไทย หรือมาเลเซีย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๙๗ ของใด ๆ ที่จัดอยู่ในบัญชีของต้องห้ามตามกฎหมายของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย จะไม่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าไปในพื้นที่พัฒนาร่วม เว้นแต่ในกรณีที่จะต้องมีการยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวกับการนำเข้ารายใดรายหนึ่งโดยเฉพาะ การยกเว้นนั้นจะกระทำได้อาศัยความตกลงระหว่างหน่วยงานที่มีอำนาจของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย

มาตรา ๑๙๘ การนำเข้า การส่งออก และการเคลื่อนย้ายภายในสำหรับของ ในพื้นที่พัฒนาร่วมให้ใช้แบบศุลกากรตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙๙ พนักงานศุลกากรย่อมมีอำนาจในส่วนที่เกี่ยวกับการผ่านพิธีการศุลกากร รวมทั้งการเก็บอากรในเรื่องที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และใช้อำนาจนั้นได้ภายในบริเวณที่ทำการศุลกากรร่วม

“ที่ทำการศุลกากรร่วม” หมายความว่า ที่ทำการของคณะกรรมการศุลกากรร่วม ที่จัดตั้งขึ้นในสำนักงานใหญ่ขององค์กรร่วม เพื่อวัตถุประสงค์ของการประสานงานด้านการดำเนินการตามกฎหมายศุลกากรและสรรพสามิตในพื้นที่พัฒนาร่วม

“คณะกรรมการศุลกากรร่วม” หมายความว่า คณะกรรมการที่ประกอบด้วย พนักงานศุลกากร และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานศุลกากรและสรรพสามิตของมาเลเซียที่จัดตั้งขึ้น เพื่อวัตถุประสงค์ของการประสานงานด้านการดำเนินการตามกฎหมายศุลกากรและสรรพสามิตในพื้นที่พัฒนาร่วม

มาตรา ๒๐๐ การกระทำที่ได้ทำลงในพื้นที่พัฒนาร่วม

(๑) หากการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับศุลกากรของ ราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ประเทศใดประเทศหนึ่ง ประเทศที่มีการอ้างว่ากฎหมายของตน ถูกละเมิดมีสิทธิเข้าใช้เขตอำนาจเหนือความผิดนั้น

(๒) หากการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับศุลกากรของ ราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย ประเทศที่เจ้าพนักงานของตนเป็นผู้ทำการจับกุมหรือยึดเป็นคนแรก ในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดดังกล่าวมีสิทธิเข้าใช้เขตอำนาจเหนือความผิดนั้น

(๓) หากการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับศุลกากรของ ราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย และเป็นกรณีที่มีการจับกุมหรือยึดพร้อมกันโดยกรมศุลกากร และหน่วยงานศุลกากรและสรรพสามิตของมาเลเซีย ในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดดังกล่าว

ประเทศที่มีสิทธิเข้าใช้เขตอำนาจเหนือความผิมนั้นให้กำหนดโดยการหารือระหว่างกรมศุลกากร และหน่วยงานศุลกากรและสรรพสามิตของมาเลเซีย

(๕) เงินที่ได้จากการขายของซึ่งเป็นผลิตผลของพื้นที่พัฒนาร่วมที่ถูกริบให้แบ่งเท่ากัน ระหว่างราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย

มาตรา ๒๐๑ เพื่อประโยชน์แห่งส่วนนี้ คำว่า “ราชอาณาจักร” ในพระราชบัญญัตินี้ ให้หมายความถึง “พื้นที่พัฒนาร่วม”

มาตรา ๒๐๒ ให้ศาลภาษีอากรกลาง ศาลจังหวัดสงขลา หรือศาลอาญามีเขตอำนาจที่จะพิจารณาพิพากษาคดีศุลกากรที่เกี่ยวกับพื้นที่พัฒนาร่วม

หมวด ๙ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๐๓ ผู้ใดยื่น จัดให้ หรือยอมให้ผู้อื่นยื่นใบขนสินค้าซึ่งเกี่ยวกับการเสียอากรหรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้อันเป็นเท็จต่อพนักงานศุลกากร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐๔ ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกผู้ใดยื่นใบขนสินค้า เอกสาร หรือข้อมูลอื่นใดที่จัดทำตามพระราชบัญญัตินี้ที่ไม่บริบูรณ์ อันอาจก่อให้เกิดความสำคัญผิดในรายการใด ๆ ที่ได้แสดงไว้ในใบขนสินค้า เอกสาร หรือข้อมูลอื่นใดนั้นต่อพนักงานศุลกากร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐๕ ผู้ใดแจ้งข้อความ ให้ถ้อยคำ หรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือไม่ตอบคำถามของพนักงานศุลกากรที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐๖ ผู้ใดปลอมหรือแปลงเอกสารที่ใช้ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือแก้ไขเอกสารที่ทางราชการออกให้ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปลอมดวงตรา ลายมือชื่อ หรือเครื่องหมายอื่นใดของพนักงานศุลกากรที่ใช้เพื่อการอย่างใดอันเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดใช้เอกสาร ดวงตรา ลายมือชื่อ หรือเครื่องหมาย ที่เกิดจากการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๒๐๗ ผู้ส่งของออกผู้ใดยื่นใบขนสินค้าขาออกเพื่อขอคืนอากรโดยแสดง ข้อมูลเกี่ยวกับของไม่ถูกต้องและพนักงานศุลกากรพบว่าของนั้นไม่ตรงตามที่แสดงไว้ หรือมีปริมาณ น้อยกว่าที่แสดง หรือไม่มีการส่งออกตามที่แสดง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ ไม่เกินห้าแสนบาท หรือปรับเป็นเงินสี่เท่าของจำนวนเงินอากรที่ขอคืน แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้รับของนั้น

มาตรา ๒๐๘ ผู้นำของเข้าผู้ใดขอคืนอากรตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ โดยความเท็จ โดยฉ้อโกงหรืออุบายหลอกลวง หรือโดยวิธีการอื่นใดทำนองเดียวกัน เพื่อขอคืนอากร เกินกว่าจำนวนที่มีสิทธิได้รับจริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือ ปรับเป็นเงินสี่เท่าของจำนวนเงินอากรที่ขอคืนเกินกว่าจำนวนที่มีสิทธิได้รับจริง แล้วแต่จำนวนใด จะมากกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเก็บหรือ ขนถ่ายสินค้าอันตรายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๑๐ ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๑๑ ผู้ควบคุมยานพาหนะผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๑๒ ผู้ใดขนถ่ายของที่นำเข้ามาในหรือจะส่งออกไปนอกราชอาณาจักร นอกเขตขนถ่ายของตามมาตรา ๕๘ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากอธิบดี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือปรับเป็นเงินสามเท่าของราคาของ แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้รับของนั้น

มาตรา ๒๑๓ ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกผู้ใดไม่จัดให้มีเครื่องหมายหรือเลขหมาย กำกับหีบห่อหรือภาชนะบรรจุของ หรือไม่แสดงเครื่องหมายหรือเลขหมายไว้ในเอกสารที่เกี่ยวข้อง ของนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๑๔ ผู้ควบคุมยานพาหนะผู้ใดควบคุมยานพาหนะที่มีของเป็นหีบห่อหรือ ภาชนะบรรจุซึ่งมีขนาดหรือลักษณะขัดต่อกฎหมาย หรือไม่มีเครื่องหมายหรือฉลากที่กฎหมาย กำหนดให้ต้องมี ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และให้รับของนั้น

มาตรา ๒๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑๖ นายเรือผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๔ มาตรา ๗๑ มาตรา ๘๕ ประกอบกับมาตรา ๗๑ หรือมาตรา ๑๖๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๑๗ นายเรือผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานศุลกากรตามมาตรา ๖๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๑๘ นายเรือหรือผู้ควบคุมอากาศยานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ หรือมาตรา ๙๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๑๙ ผู้ใดนอกจากนายเรือ ลูกเรือ ผู้โดยสาร และผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติบนเรือ ขึ้นไปบนเรือเดินต่างประเทศขณะที่อยู่ในราชอาณาจักร โดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๐ นายเรือผู้ใดควบคุมเรือที่บรรทุกของอยู่ในเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากร และปรากฏว่าเรือลำดังกล่าวเบาลอยตัวขึ้น โดยนายเรือไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าได้มีการขนของขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และให้ศาลมีอำนาจสั่งริบเรือนั้นได้

มาตรา ๒๒๑ นายเรือหรือผู้ควบคุมยานพาหนะทางบกผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

(๑) ควบคุมเรือหรือยานพาหนะทางบกที่มีที่ปิดบัง ที่อำพราง หรือมีเครื่องกลอุบายอย่างใด เพื่อลักลอบหนีศุลกากร เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าได้ใช้ความระมัดระวังในการป้องกันมิให้มีที่ปิดบัง ที่อำพราง หรือเครื่องกลอุบายนั้นแล้ว หรือ

(๒) มีส่วนรู้เห็นในการสร้าง ทำ วาง หรือใช้ที่ปิดบัง ที่อำพราง หรือเครื่องกลอุบายอย่างใด เพื่อลักลอบหนีศุลกากร

ให้ทำลายที่หรือเครื่องกลอุบายตามวรรคหนึ่ง หรือทำให้เป็นของที่มีได้มิไว้เพื่อกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๗๐ หรือมาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๓ นายเรือผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๒ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๗ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๒ วรรคสอง มาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๕ ประกอบกับมาตรา ๗๗ หรือมาตรา ๑๘๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๔ ผู้ส่งของออกผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๖ วรรคสอง
มาตรา ๙๐ วรรคสอง หรือมาตรา ๙๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๕ นายเรือผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๙ ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินห้าแสนบาท และให้ริบของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดดังกล่าว

มาตรา ๒๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๑ มาตรา ๙๒ มาตรา ๑๒๐
หรือมาตรา ๑๒๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๗ ผู้ส่งของออกผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๘ นายเรือหรือผู้ส่งของออกผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๓
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๖ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่
สามเดือนถึงสิบปี หรือปรับเป็นเงินสี่เท่าของราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือทั้งจำทั้งปรับ
และให้ริบของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดดังกล่าว ไม่ว่าจะมิผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

มาตรา ๒๓๐ นายเรือผู้ใดจอดเทียบท่าหรือขนถ่ายของที่นำเข้ามาในหรือส่งออก
ไปนอกราชอาณาจักรนอจากเขตพื้นที่ตามลำน้ำที่เป็นเขตแดนทางบกตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
ตามมาตรา ๘๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๓๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๘ หรือมาตรา ๘๙
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และให้อายัดของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้นจนกว่า
จะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๒๓๒ ผู้ควบคุมอากาศยานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
หรือเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

เจ้าของหรือพนักงานประจำสนามบินผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๓ วรรคสอง
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๓๓ ผู้ควบคุมอากาศยานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๔ หรือ
มาตรา ๙๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และให้อายัดของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้น
จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๒๓๔ ผู้ควบคุมอากาศยานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๓๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑๕ หรือมาตรา ๑๒๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงผู้ใด เมื่อได้แจ้งการเลิกการดำเนินการตามมาตรา ๑๒๙ แล้ว แต่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานศุลกากรผู้กำกับท่าเรือรับอนุญาตตามมาตรา ๑๑๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๑๒๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และให้ริบของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดดังกล่าว

มาตรา ๒๓๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๓ หรือมาตรา ๑๗๒ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดมาตรา ๑๕๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๓๙ ผู้ใดลักลอบเปิดคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงหรือล่วงเข้าไปถึงของที่อยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงนั้น โดยไม่มีเหตุอันชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔๑ มาตรา ๑๔๒ หรือมาตรา ๑๔๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๔๑ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานศุลกากรซึ่งอธิบดีมอบหมายตามมาตรา ๑๕๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานศุลกากรหรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานศุลกากรตามมาตรา ๑๖๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๔๓ นายเรือผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำเตือนของพนักงานศุลกากร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานศุลกากรตามมาตรา ๑๖๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔๔ ผู้ใดนำเข้ามาในหรือส่งออกป็นนอกราชอาณาจักรซึ่งของ ที่ยังมีได้ผ่านพิธีการศุลกากร หรือเคลื่อนย้ายของดังกล่าวออกไปจากยานพาหนะ คลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง ท่าเรือรับอนุญาต หรือเขตปลอดอากร โดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงาน ศุลกากร หรือให้ที่เก็บหรือซ่อนของดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสิบปี หรือ ปรับเป็นเงินสี่เท่าของราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้รับของนั้น ไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

ผู้ใดพยายามกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๒๔๕ ผู้ใดนำของที่ผ่านหรือกำลังผ่านพิธีการศุลกากรเข้ามาใน ราชอาณาจักร หรือส่งของดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักร โดยหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยง การเสียอากร โดยเจตนาจะฉ้ออากรที่ต้องเสียสำหรับของนั้น ๆ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับเป็นเงินตั้งแต่ครั้งเท่าแต่ไม่เกินสี่เท่าของค่าอากรที่ต้องเสียเพิ่ม หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดพยายามกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๒๔๖ ผู้ใดนำของที่ผ่านหรือกำลังผ่านพิธีการศุลกากรเข้ามาใน ราชอาณาจักร หรือส่งของดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำของเข้าเพื่อการผ่านแดน หรือการถ่ายลำโดยหลีกเลี่ยงข้อจำกัดหรือข้อห้ามอันเกี่ยวกับของนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ สามเดือนถึงสิบปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้รับของนั้น ไม่ว่าจะมี ผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

ผู้ใดพยายามกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๒๔๗ ผู้ใดเป็นผู้ใช้หรือผู้สนับสนุน หรือสมคบกันในการกระทำความผิด ตามมาตรา ๒๔๔ มาตรา ๒๔๕ หรือมาตรา ๒๔๖ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในการกระทำ ความผิดนั้น

มาตรา ๒๔๘ ผู้ใดช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซ้อม รับจำนำ หรือรับไว้โดยประการใดซึ่งของอันตนพึงรู้ว่าเป็นของอันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรา ๒๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงห้าปี หรือปรับเป็นเงินสี่เท่าของราคาของซึ่งได้รวมค่าอากร เข้าด้วยแล้ว หรือทั้งจำทั้งปรับ

การกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง หากเป็นการกระทำโดยรู้ว่าเป็นของอันเนื่องด้วย ความผิดตามมาตรา ๒๔๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับเป็นเงินตั้งแต่ครั้งเท่าแต่ไม่เกิน สี่เท่าของค่าอากรที่ต้องเสียเพิ่ม หรือทั้งจำทั้งปรับ

การกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง หากเป็นการกระทำโดยรู้ว่าเป็นของอันเนื่องด้วย ความผิดตามมาตรา ๒๔๖ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงห้าปี หรือปรับเป็นเงินสี่เท่า ของราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔๙ ผู้ใดนำหรือยอมให้ผู้อื่นนำของต้องห้าม ของต้องกำกวด หรือ ของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร ขึ้นบรรทุกหรือออกจากยานพาหนะ ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ ในมาตรา ๒๔๔ หรือมาตรา ๒๔๖ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๕๐ ในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๔๔ เกิดขึ้นในเรือ ที่มีระวางบรรทุกเกินสองร้อยห้าสิบตันกรอสหรืออากาศยาน หากนายเรือหรือผู้ควบคุมอากาศยานนั้น ไม่ใช่ความระมัดระวังในการป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ห้าแสนบาท

มาตรา ๒๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนด ตามมาตรา ๑๗๗ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน หนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๕๒ นายเรือผู้ใดไม่ตอบคำถามหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงาน ศุลกากรตามมาตรา ๑๘๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๙๐ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือปรับเป็นเงินสองเท่าของราคาของ แล้วแต่จำนวนใด จะมากกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕๔ การกระทำความผิดตามมาตรา ๒๐๓ มาตรา ๒๐๔ มาตรา ๒๐๕ มาตรา ๒๐๖ มาตรา ๒๔๔ หรือมาตรา ๒๔๖ ให้ผู้กระทำความผิดต้องรับผิดชอบแต่ได้กระทำโดยไม่มีเจตนา

มาตรา ๒๕๕ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิด ของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการ หรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๒๕๖ การประเมินราคาของเพื่อกำหนดค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือตามราคาแห่งของชนิดเดียวกันซึ่งได้เสียอากรครบถ้วนแล้วตามที่ซื้อขายในเวลาหรือใกล้เคียงเวลาที่กระทำความผิดนั้น แต่ผู้กระทำความผิดจะเลือกถือตามราคาที่ยกข้อยกเว้นกำหนดให้ก็ได้

มาตรา ๒๕๗ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนและรางวัลตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี ในกรณีต่อไปนี้

(๑) ความผิดตามมาตรา ๒๔๔ มาตรา ๒๔๕ มาตรา ๒๔๖ และมาตรา ๒๔๘ ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละสี่สิบห้าจากเงินค่าขายของกลาง โดยให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนร้อยละสามสิบ และเป็นเงินรางวัลร้อยละสิบห้า ส่วนรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัลร้อยละสี่สิบ แต่กรณีที่มีได้รับของกลางหรือของกลางไม่อาจจำหน่ายได้ให้หักจ่ายจากเงินค่าปรับ

(๒) ความผิดตามมาตรา ๒๐๓ มาตรา ๒๐๔ มาตรา ๒๐๕ และมาตรา ๒๐๖ ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละสี่สิบห้าจากเงินค่าปรับ โดยให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนร้อยละสามสิบ และเป็นเงินรางวัลร้อยละสิบห้า ส่วนรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัลร้อยละสี่สิบ

(๓) กรณีที่มีการตรวจเก็บอากรขาด และเจ้าหน้าที่ผู้สำรวจเงินอากรตรวจพบเป็นผลให้เรียกอากรเพิ่มเติมได้ ให้จ่ายเงินรางวัลร้อยละสิบของเงินอากรที่กรมศุลกากรเรียกเก็บเพิ่มเติมได้

เงินสินบนตาม (๑) และ (๒) ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนได้ไม่เกินคดีละสิบล้านบาท และหักจ่ายเป็นเงินรางวัลได้ไม่เกินคดีละห้าล้านบาท

มาตรา ๒๕๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕๙ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าบุคคลนั้นยินยอมใช้ค่าปรับ หรือได้ทำความตกลง หรือทำทัณฑ์บน หรือให้ประกันตามที่อธิบดีเห็นสมควรแล้ว อธิบดีจะงดการฟ้องร้องเสียก็ได้ และให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่อธิบดีเห็นสมควรจะฟ้องบุคคลใดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้บันทึกเหตุผลในการฟ้องผู้กระทำความผิดไว้ด้วย

มาตรา ๒๕๙ ความผิดตามมาตรา ๒๒๙ มาตรา ๒๔๔ มาตรา ๒๔๕ มาตรา ๒๔๖ และมาตรา ๒๔๙ ถ้าราคาของกลางรวมค่าอากรเข้าด้วยแล้วเกินกว่าสี่แสนบาท ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งประกอบด้วยผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกระทรวงการคลัง และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้ทำการเปรียบเทียบกรณีใด และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับ หรือได้ทำความตกลง หรือทำทัณฑ์บน หรือให้ประกัน ตามคำเปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๖๐ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการวินิจฉัยการศุลกากรตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๙ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการวินิจฉัยการศุลกากรตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการวินิจฉัยการศุลกากรตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๖๑ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

(๑) ให้คลังสินค้าทัณฑ์บน ที่มั่นคง และเขตปลอดอากร ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๙ และดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นคลังสินค้าทัณฑ์บน ที่มั่นคง และเขตปลอดอากร ตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้ทำเนียบท่าเรือที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๙ และดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นท่าเรือรับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ให้คลังสินค้าและโรงพักสินค้าที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๙ และดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นโรงพักสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ดำเนินการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้า โรงพักสินค้า ที่มั่นคง ทำเนียบท่าเรือ และเขตปลอดอากรตามวรรคหนึ่ง รวมทั้งผู้ประกอบการในเขตปลอดอากร ยังคงดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเสียค่าธรรมเนียมตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการตามวรรคสองฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือไม่เสียค่าธรรมเนียมตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีเพิกถอนการจัดตั้งกิจการดังกล่าว โดยให้นำมาตรา ๑๓๔ และมาตรา ๑๓๕ มาใช้บังคับ

มาตรา ๒๖๒ ให้อธิบดีมีอำนาจพิจารณาสั่งจ่ายเงินสินบนหรือรางวัลในกรณี que ตรวจพบการกระทำความผิดหรือตรวจพบการเก็บอากรขาดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ตามอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๒ ตรี แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๙๗ ได้ต่อไป

มาตรา ๒๖๓ บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง ที่ออกตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๙ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๕๘๐ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๕๘๐ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๘๒ หรือพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๙๗

แล้วแต่กรณี ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป
เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ
ประกาศ หรือคำสั่ง ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาต		
(ก) จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(ข) จัดตั้งโรงพักสินค้า	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(ค) จัดตั้งที่มั่นคง	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(ง) จัดตั้งท่าเรือรับอนุญาต	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(จ) จัดตั้งเขตปลอดอากร	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(ฉ) ประกอบกิจการในเขตปลอดอากร	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าธรรมเนียมรายปี		
(ก) การจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง ท่าเรือรับอนุญาต และเขตปลอดอากร	ปีละ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(ข) การประกอบกิจการในเขตปลอดอากร	ปีละ	๕๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) การดำเนินพิธีการศุลกากร		
(ก) การยื่นใบขนสินค้า	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(ข) การขอบันทึกข้อมูลเข้าสู่ระบบข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์	ฉบับละ	๗๐๐ บาท
(ค) การดำเนินพิธีการศุลกากรอื่นนอกจาก (ก) และ (ข)	ครั้งละ	๒,๐๐๐ บาท
(๔) การดำเนินการนอกเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๕๖		
(ก) ขอเปิดที่ทำการพิเศษ ณ ศุลกสถาน	รายละ	๒,๐๐๐ บาทต่อครั้ง
(ข) ประจําการในเรือขาเข้าหรือขาออก หรือในเรือลำเลียง	ลำละ	๒,๐๐๐ บาทต่อวัน
(ค) ประจําการในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง ท่าเรือรับอนุญาต หรือศุลกสถาน เพื่อตรวจปล่อยของ	ใบขนสินค้า ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(ง) ประจําการในศุลกสถานหรือ สถานที่อื่นนอกจาก (ก) (ข) และ (ค)	รายละ	๒,๐๐๐ บาทต่อครั้ง
(๕) ใบปล่อยเรือขาออกหรืออากาศยานขาออก		
(ก) กรณีออกไปนอกราชอาณาจักร	ลำละ	๒,๐๐๐ บาท
(ข) กรณีออกไปยังท่าหรือสนามบิน ที่เป็นด่านศุลกากรอื่น	ลำละ	๒,๐๐๐ บาท
(๖) ใบปล่อยสินค้าและปล่อยเรือตามมาตรา ๑๘๖	ลำละ	๑,๐๐๐ บาท
(๗) การประจําการในเรือตามมาตรา ๗๕	ลำละ	๒,๐๐๐ บาทต่อวัน
(๘) การตรวจของ ณ สถานที่ประกอบการ สถานที่อื่นที่เกี่ยวข้อง หรือยานพาหนะใด ตามมาตรา ๑๖๒		
(ก) ค่าเดินทาง	กิโลเมตรละ แต่ไม่น้อยกว่า	๑๐๐ บาท ๑,๐๐๐ บาท
(ข) ค่าธรรมเนียมประจำวัน	คนละ	๒,๐๐๐ บาท

(๙) การร้องขอให้พิจารณาเป็นการล่วงหน้าตามมาตรา ๑๘			
(ก) การกำหนดราคาสุสกากร	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(ข) การกำหนดถิ่นกำเนิดแห่งของ	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(ค) การตีความพิกัดอัตราสุสกากร	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๑๐) ค่าใช้จ่ายในการเฝ้ารักษาของตามมาตรา ๖๙	หีบห่อหรือ		
	ภาชนะบรรจุละ	๑,๐๐๐	บาทต่อวัน

**บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.**

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางเรื่องล้าสมัยหรือไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งยังมีการตรากฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติดังกล่าวหลายฉบับ ทำให้เกิดความไม่สะดวกในการใช้บังคับกฎหมาย ประกอบกับการค้าและการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศได้พัฒนาและขยายตัวมากขึ้น ทำให้มีความจำเป็นต้องปรับปรุงการดำเนินการพิธีการศุลกากร และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับมาตรฐานสากล อันจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. มีสาระสำคัญแยกเป็น ๑๐ หมวด โดยมีสาระสำคัญในแต่ละหมวด ดังต่อไปนี้

๒.๑ กำหนดบททั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินการทางศุลกากร (ร่างมาตรา ๖ ถึงร่างมาตรา ๑๒)

(๑) อำนาจของรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องทั่วไป และอำนาจในการออกกฎกระทรวงหรือคำสั่งกรณีที่มีพฤติการณ์พิเศษ เพื่อให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือบางส่วน

(๒) อำนาจของอธิบดีในการเรียกให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการศุลกากรให้ประกันเพื่อรับรองว่าจะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เกี่ยวกับการศุลกากร

(๓) หลักเกณฑ์ในการดำเนินการทางศุลกากรเกี่ยวกับบัญชี เอกสารและหลักฐานต่าง ๆ โดยให้รวมถึงการดำเนินการในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ด้วย

๒.๒ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดเก็บอากร (ร่างมาตรา ๑๓ ถึงร่างมาตรา ๔๙)

(๑) การเสียอากร

กำหนดให้เรียกเก็บอากรจากผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกในเวลาผู้นำของเข้าสำเร็จหรือส่งของออกสำเร็จ และกำหนดราคาศุลกากรกรณีผู้นำของเข้าหรือส่งของออก โดยให้มีการพิจารณาเป็นการล่วงหน้าได้ในเรื่องเกี่ยวกับราคาศุลกากร ถิ่นกำเนิดแห่งของ และพิกัดอัตราศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

(๒) การประเมินอากร

กำหนดให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจในการประเมินอากรและเมื่อพบว่าผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกไม่เสียอากรหรือเสียอากรไม่ครบถ้วน โดยผู้มีหน้าที่เสียอากรต้องเสียเงินเพิ่มหรือเบี้ยปรับตามอัตราที่กำหนด และให้อธิบดีมีอำนาจกักของที่นำเข้าหรือส่งออก ของที่กำลังผ่านพิธีการศุลกากรหรืออยู่ในความกำกับตรวจตราของศุลกากรได้จนกว่าจะมีการเสียอากรให้ครบถ้วน

(๓) การคืนอากร

กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคืนอากร โดยให้อธิบดีมีอำนาจคืนอากรส่วนที่เสียไว้เกินเนื่องจากการคำนวณอากรผิด และให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีสิทธิขอคืนอากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) การวินิจฉัยอากรและการอุทธรณ์การประเมินอากร

กำหนดให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากร ซึ่งมีปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานคณะกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดขอบเขตการใช้อำนาจของพนักงานศุลกากร กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ในการตรวจสอบและประเมินอากร วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับอากร และให้คำปรึกษาหรือเสนอแนะแก่รัฐมนตรีในการจัดเก็บอากร และกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ซึ่งมีอธิบดีกรมศุลกากรเป็นประธานคณะกรรมการ โดยให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีสิทธิอุทธรณ์การประเมินอากรต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้

๒.๓ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการนำของเข้าและการส่งของออก (ร่างมาตรา ๕๐ ถึงร่างมาตรา ๑๐๑)

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับการนำของเข้าและการส่งของออก

กำหนดกรณีที่ว่า การนำของเข้าและการส่งของออกเป็นอันสำเร็จ ทั้งการนำของเข้าและการส่งของออกทางบก ทางทะเล ทางอากาศ และทางไปรษณีย์ เพื่อให้ทราบวันที่เกิดความรับผิดชอบในการเสียอากร และกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการในการนำของออกไปจากอารักขาของศุลกากรหรือการส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์เฉพาะเกี่ยวกับการนำของเข้าและการส่งของออกทางบก ทางทะเล และทางอากาศ

กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดทำและยื่นเอกสารเกี่ยวกับยานพาหนะและสินค้าที่บรรทุกมาในยานพาหนะนั้นต่อพนักงานศุลกากรทั้งกรณีการนำของเข้าและการส่งของไปนอกราชอาณาจักร รวมทั้งกำหนดหน้าที่ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนำของเข้าและการส่งของออกต้องปฏิบัติ เช่น ดำเนินการตามคำสั่งของพนักงานศุลกากร ตอบคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทางศุลกากร และอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของพนักงานศุลกากร นอกจากนี้ ยังต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้สำหรับยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งแต่ละประเภท

(๓) การเป็นตัวแทนดำเนินการเกี่ยวกับของ

กำหนดให้บุคคลที่ประสงค์จะเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้นำของเข้าผู้ส่งของออก หรือผู้นำของผ่านแดนหรือผู้ขอถ่ายลำ ให้เป็นตัวแทนเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ของผ่านแดน หรือของถ่ายลำ หรือกิจการอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีโดยให้ถือว่าบุคคลที่ได้รับอนุญาตเป็นตัวแทน

ดังกล่าวเป็นเจ้าของของที่ได้นำเข้า ส่งออก ผ่านแดนหรือถ่ายลำด้วย และอธิบดีมีอำนาจพักใช้หรือเพิกถอนการอนุญาตของตัวแทนดังกล่าวได้ หากตัวแทนฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด ทั้งนี้ การรับอนุญาตจากอธิบดีให้เป็นตัวแทนนั้นใช้กับกรณีผู้ควบคุมยานพาหนะประสงค์จะมอบอำนาจให้ผู้ใดกระทำการแทนด้วย

๒.๔ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการผ่านแดน การถ่ายลำ และของตกค้าง เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับของ (ร่างมาตรา ๑๐๒ ถึงร่างมาตรา ๑๑๐)

(๑) การผ่านแดนและการถ่ายลำ

กำหนดให้ผู้ผู้นำของเข้ามาเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำออกนอกราชอาณาจักรต้องยื่นใบขนสินค้า โดยของตามที่ได้ยื่นใบขนสินค้านั้นจะไม่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบที่จะต้องเสียอากรหากได้นำของออกไปนอกราชอาณาจักรภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด และในกรณีที่ผู้นำของเข้าไม่นำของออกไปนอกราชอาณาจักรภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าของนั้นเป็นของตกค้าง

(๒) ของตกค้าง

กำหนดให้ของที่อยู่ในอารักขาของศุลกากรเป็นของตกค้าง ได้แก่ (๑) ของนำเข้าที่เป็นสินค้าอันตราย (๒) ของนำเข้าที่อยู่ในอารักขาของศุลกากรเกินสามสิบวัน โดยไม่มีการยื่นใบขนสินค้าและไม่ได้เสียอากรหรือวางประกันค่าอากร หรือ (๓) มีการยื่นใบขนสินค้าแล้ว แต่เสียอากรหรือวางประกันค่าอากรไว้ไม่ครบถ้วน โดยอธิบดีมีอำนาจให้พนักงานศุลกากรนำของตกค้างนั้นออกขายทอดตลาดหรือทำลาย หรือให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ขนส่ง ส่งของนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร

๒.๕ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มีน้ํนคง และท่าเรือรับอนุญาต เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับของ (ร่างมาตรา ๑๑๑ ถึงร่างมาตรา ๑๓๕)

กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มีน้ํนคง และท่าเรือรับอนุญาต โดยให้ยื่นขอรับใบอนุญาตจากอธิบดี และให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการนำของเข้าไปในหรือการปล่อยของออก การเก็บของ การขนถ่ายของ การตรวจตรา และการควบคุมของในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มีน้ํนคง และท่าเรือรับอนุญาตนั้น รวมทั้งกำหนดเหตุในการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตในกรณีต่าง ๆ

๒.๖ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับเขตปลอดอากร เพื่อให้สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับอากร (ร่างมาตรา ๑๓๖ ถึงร่างมาตรา ๑๕๖)

(๑) การจัดตั้งและการดำเนินการในเขตปลอดอากร

กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดตั้งเขตปลอดอากรและการประกอบกิจการในเขตปลอดอากร โดยให้ผู้ประสงค์จะจัดตั้งและดำเนินการในเขตปลอดอากรต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากอธิบดี และให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการนำของเข้าไปในหรือปล่อยของออก การเก็บของ การขนถ่ายของ การตรวจตราและการควบคุมของในเขตปลอดอากร รวมทั้งกำหนดเหตุในการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตในกรณีต่าง ๆ

(๒) สิทธิประโยชน์ในเขตปลอดอากร

กำหนดให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ สำหรับของที่นำเข้าไปในเขตปลอดอากร เช่น การยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรบางกรณี การยกเว้นอากรขาออกสำหรับของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากรเพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร และกำหนดให้ของที่

นำเข้าไปในเขตปลอดอากรไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพ การประทับตรา หรือเครื่องหมายใด ๆ และการคืนอากรกรณีที่ถูกกฎหมายกำหนดให้ของดังกล่าวเป็นของที่สามารถขอคืนอากรได้เมื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

๒.๗ กำหนดหลักเกณฑ์การใช้อำนาจของพนักงานศุลกากร (ร่างมาตรา ๑๕๗ ถึงร่างมาตรา ๑๗๔)

(๑) อำนาจของพนักงานศุลกากรซึ่งอธิบดีมอบหมาย

กำหนดให้พนักงานศุลกากรซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจในการเข้าไปในสถานประกอบการหรือสถานที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบการของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับ การศุลกากร เพื่อทำการตรวจ ยึดหรืออายัดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นใดที่อาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด จับกุมผู้กระทำความผิดโดยไม่ต้องมีหมายจับ ยึดหรืออายัดบัญชี เอกสาร หลักฐาน ข้อมูล หรือสิ่งของอื่นใดที่อาจใช้พิสูจน์ความผิด และมีหนังสือเรียกบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำของเข้าหรือการส่งของออก เพื่อมาให้ข้อมูลที่จำเป็นประกอบการพิจารณา

(๒) อำนาจของพนักงานศุลกากร

กำหนดให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจของที่กำลังผ่านพิธีการศุลกากร หรืออยู่ในอำนาจกำกับตรวจตราของศุลกากร และเอาตัวอย่างของไปเพื่อตรวจสอบ ประเมินราคา หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นของทางราชการได้ตามความจำเป็น และมีอำนาจสั่งให้หยุดยานพาหนะหรือสั่งให้นายเรือหยุดลอยลำ กรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการใช้ยานพาหนะในการนำหรือพาของที่ยังมิได้เสียอากร ของต้องห้าม ของต้องกักตุน หรือของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร เข้ามาในหรือส่งหรือพาของออกไปนอกราชอาณาจักร หรือเป็นเรือที่พึงต้องถูกยึดหรือตรวจตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจหรือค้นยานพาหนะหรือบุคคลที่อยู่ในยานพาหนะนั้น รวมทั้ง การตรวจหรือค้นหีบห่อของผู้โดยสารที่เข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรได้ และเข้าไปตรวจของ ณ สถานประกอบการของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการศุลกากรได้

(๓) การดำเนินการกับของอันพึงต้องริบ

กำหนดให้ของที่ยังมิได้เสียอากร ของต้องห้าม ของต้องกักตุน หรือของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร เป็นของที่พึงต้องริบตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้พนักงานศุลกากร พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ มีอำนาจยึดหรืออายัดสิ่งใด ๆ อันจะพึงต้องริบหรือเป็นที่สงสัยว่าจะพึงต้องริบตามพระราชบัญญัตินี้ไว้ได้ ทั้งนี้ ในกรณีที่ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้นในทะเลอาณาเขต เมื่อพนักงานศุลกากรจับผู้กระทำความผิดและสั่งให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ใด ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่นั้นเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ

๒.๘ กำหนดอำนาจทางศุลกากรในพื้นที่เฉพาะ (ร่างมาตรา ๑๗๕ ถึงร่างมาตรา ๒๐๒)

(๑) เขตควบคุมศุลกากร

กำหนดให้ตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตท้องที่เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับศุลกากรให้เป็นเขตควบคุมศุลกากร และให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจหรือค้นโรงเรือน สถานที่ ยานพาหนะ หรือบุคคล โดยไม่ต้องมีหมายค้น และจับกุมบุคคลที่สงสัยว่ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยไม่ต้องมีหมายจับ ทั้งนี้ อธิบดีมีอำนาจออกประกาศกำหนดประเภทหรือชนิดแห่งของที่ทำการค้าภายใน

เขตควบคุมศุลกากรต้องจัดให้มีบัญชีเพื่อแสดงรายละเอียดแห่งของ นอกจากนี้ อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดบริเวณพิเศษเพื่อควบคุมการขนย้ายของภายในเขตควบคุมศุลกากร

(๒) พื้นที่ควบคุมร่วมกัน

กำหนดขอบเขตของ “พื้นที่ควบคุมร่วมกัน” โดยให้กรมศุลกากรและพนักงานศุลกากรมีอำนาจทางศุลกากรในพื้นที่ดังกล่าวเช่นเดียวกับในเขตศุลกากร และกำหนดวิธีดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรในพื้นที่ควบคุมร่วมกันในราชอาณาจักร

(๓) การค้าชายฝั่ง

กำหนดลักษณะของการค้าชายฝั่ง และหน้าที่ของนายเรือที่ทำการค้าชายฝั่ง โดยเรือที่ทำการค้าชายฝั่งต้องเป็นเรือที่มีสัญชาติไทยหรือเป็นเรือที่ได้รับอนุญาตให้ทำการค้าในน่านน้ำไทยได้ตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

(๔) เขตต่อเนื่อง

กำหนดหน้าที่ของนายเรือที่อยู่ในเขตต่อเนื่อง เช่น ต้องตอบคำถามและปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานศุลกากรที่เกี่ยวกับการศุลกากร ห้ามขนถ่ายของโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร และให้นำหลักเกณฑ์รวมทั้งบทกำหนดโทษบางกรณีที่ใช้ในราชอาณาจักรมาใช้บังคับกับการขนส่งของในเขตต่อเนื่องด้วย

(๕) พื้นที่พัฒนาร่วม

กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดระเบียบการเคลื่อนย้ายของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกจากพื้นที่พัฒนาร่วม และกำหนดเขตอำนาจสำหรับการกระทำที่ได้ทำลงในพื้นที่พัฒนาร่วม ทั้งนี้ ให้ศาลภาษีอากรกลาง ศาลจังหวัดสงขลา หรือศาลอาญา มีเขตอำนาจที่จะพิจารณาพิพากษาคดีศุลกากรที่เกี่ยวกับพื้นที่พัฒนาร่วม

๒.๙ กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม (ร่างมาตรา ๒๐๓ ถึงร่างมาตรา ๒๕๙)

ปรับปรุงองค์ประกอบความผิด และบทกำหนดโทษทางอาญาเพื่อให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับลักษณะการกระทำความผิดเกี่ยวกับศุลกากรในปัจจุบัน และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เป็นบทสันนิษฐานความรับผิดทางอาญาของผู้บริหารนิติบุคคลเพื่อให้สอดคล้องกับคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ นอกจากนี้ ได้เพิ่มบทกำหนดโทษสำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง เขตปลอดอากร และการประกอบกิจการในเขตปลอดอากรที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด และปรับปรุงอัตราร้อยละเพื่อส่งจ่ายเป็นเงินสินบนหรือรางวัลให้ลดลง

๒.๑๐ กำหนดบทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๒๖๐ ถึงร่างมาตรา ๒๖๓)

(๑) กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากร ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) กำหนดให้คลังสินค้าทัณฑ์บน ที่มีนคก ทำเนียบท่าเรือ และเขตปลอดอากร ที่ดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บน ที่มีนคก ท่าเรือ รับอนุญาต และเขตปลอดอากรตามพระราชบัญญัตินี้ และให้คลังสินค้าและโรงพักสินค้าที่ดำเนินการ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นโรงพักสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) กำหนดให้ผู้ดำเนินการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้า โรงพักสินค้า ที่มีนคก ทำเนียบท่าเรือ และเขตปลอดอากร รวมทั้งผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรอยู่ในวัน ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และ เสียค่าธรรมเนียมตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

(๔) กำหนดให้การส่งจ่ายเงินสินบนหรือรางวัลในกรณีที่ตรวจพบการกระทำ ความผิดหรือตรวจพบการเก็บอากรขาดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้หลักเกณฑ์ การจ่ายสินบนหรือรางวัลเดิมต่อไป

(๕) กำหนดให้พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเพียงเท่าที่ ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๒.๑๑ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสูงสุดที่จะเรียกเก็บจากการดำเนินพิธีการ ศุลกากร

กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตจัดตั้งและประกอบการต่าง ๆ ค่าธรรมเนียมรายปี ค่าธรรมเนียมสำหรับการดำเนินพิธีการศุลกากร การดำเนินการนอกเวลา การประจำการในเรือ การตรวจของ การพิจารณาเป็นการล่วงหน้า ค่าธรรมเนียมใบปล่อยเรือ หรืออากาศยานขาออก ใบปล่อยสินค้าและใบปล่อยเรือ และค่าใช้จ่ายในการเฝ้ารักษาของ โดยในการ จัดเก็บรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดอัตราที่จะอนุญาต ให้กรมศุลกากรเรียกเก็บจากผู้มาขอดำเนินพิธีการศุลกากร